Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

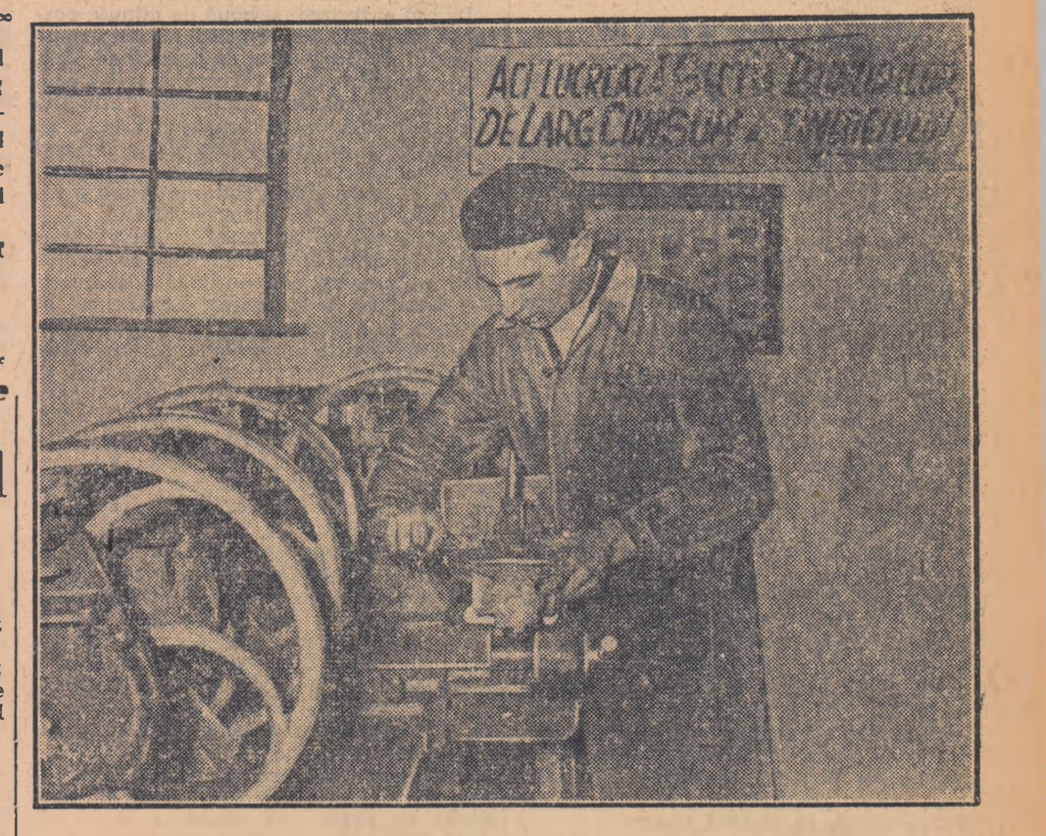
Anul XI Seria II-a Nr. 1828 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 16 martie 1955

In cinstea zilei de 1 Mai

In cinstea zilei de 1 Mai, tinerii muncitori de la secția bunurilor de larg consum a uzinelor „Iosif Ranghet" Arad desfășoară tot mai larg steagul întrecerii socialiste. Lucrind diverse produse necesare oamenilor muncii, ei își întrec sarcinile zilnice de plan.

In fotografie: utemistul Stöckl Iosif la locul de muncă.

Foto. E. CSIKOȘ

ZILE DE VACANȚĂ

ZILELE ACESTEA în care au loc lucrările scrise sau ultimele răspunsuri din acest pătrar vor trece curînd. Incheierea celei de a treia perioade de muncă a elevilor din școlile elementare, de 7 ani și medii de 10 ani va aduce bucuria rezultatelor bune obținute la învățătură și totodată bucuria unei noi vacanțe, vacanța de primăvară.

Timpul de odihnă pe care îl vor avea elevii nu este de lungă durată (între 18-24 martie); el va trebui însă în așa fel folosit încît elevii să se poată recrea, să se poată distra. Fiecare elev se gîndește să facă în această vacanță lucruri plăcute, fiecare este atras în spre anumite acțiuni. Să-i îndrumăm însă ca aceste acțiuni pe care le întreprind să fie cît mai folositoare, să contribuie la reîmprospătarea forțelor pentru noua perioadă de muncă.

Cîte colțuri necunoscute sînt pe cuprinsul patriei, fie în regiunile mai depărtate, fie prin împrejurimi. In excursii elevii vor avea prilejul să cunoască frumusețile și bogățiile minunatei noastre patrii, diferitele aspecte geografice ale ținutului natal, trecutul lui istoric. Cunoscînd mai bine regiunea în care locuiesc, viața nouă care pulsează în patria noastră, planurile de viitor făurite pentru înflorirea locurilor pe care le vor vizita, elevii vor înțelege mai bine rostul învățăturii lor și munca le va fi mai spornică.

Dar programul zilnic al elevilor în vacanță poate fi mult mai variat. Cîte cărți bune încă necitite de elevi, pionieri sau școlari nu sînt în rafturile bibliotecilor; cîte muzee, cîte expoziții, fabrici — care, vizitate, ar ajuta la ridicarea nivelului cultural, la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, cîte spectacole pe care elevii încă n-au izbutit să le vadă cu toate că de mult doreau aceasta. Astfel ei vor căpăta noi forțe, își vor lărgi orizontul de cunoștințe, vor învăța să vadă și să înțeleagă viața mai profund.

Zilele de vacanță ale elevilor coincid cu primele zile din Săptămîna Mondială a Tineretului, sărbătoarea solidarității internaționale a tineretului democrat al lumii, apărător de nădejde al păcii.

An de an, zilele Săptămînii Mondiale a Tineretului sînt sărbătorite de tineretul patriei noastre prin acțiuni închinate dezvoltării industriei și agriculturii, cuceririi culturii și științei.

In buna desfășurare a acțiunilor care vor avea loc în cadrul acestei Săptămîni un rol însemnat îl au și elevii aflați în vacanță. Ei au datoria de onoare de a sprijini organizațiile U.T.M. din orașele sau satele unde se vor afla, la mobilizarea tineretului, pregătirea programelor culturale și sportive etc.

O atenție deosebită e bine să fie dată organizării de întîlniri cu oameni de știință care să povestească despre ultimele lor lucrări, despre ceea ce vor face în viitor, cu fruntași din industrie sau agricultură, cu ostași ai armatei populare, cu artiști de la care elevii au de învățat cu atît mai mult cu cît elevii, pionierii și școlarii de astăzi, vor fi mîine muncitori calificați, tehnicieni, ingineri sau agronomi, lucrători în laboratoare sau pe tărîm cultural.

Mulți elevi își vor petrece vacanța în satul natal. Toți aceștia să fie îndrumați, ajutați de către organizația U.T.M. sau instructorul de pionieri să-și cunoască îndatoririle pe care le au. Utemiștii să fie gata de a sprijini munca organizației U.T.M. din sat, de a da pe cît e cu putință un ajutor tovarășilor de la căminul cultural. Părinții își așteaptă copiii cu dor, cu speranța că vor primi de la ei pe lîngă veștile bune despre învățătură și o mînă de ajutor în treburile gospodărești. E bine ca așteptările lor să nu fie zadarnice. Intr-o scrisoare primită de curînd la redacție, elevul Ștefan Teodosiu de la Școala pedagogică mixtă nr. 3 din București ne scrie că în timpul vacanței de iarnă el i-a ajutat mamei sale la toate treburile. I-a tăiat lemne pentru mai multe săptămîni, a curățat porumb de pe știuleți și l-a dus la moară pentru a-l măcina, a reparat gardul din jurul casei care era doborît de furtună, a ajutat-o pe mama la toate treburile casei. In vacanța aceasta este recomandabil ca toți elevii să procedeze așa; mai mult de o oră — două pe zi nu va fi necesar, dar mulțumirea părinților va fi mare.

Zilele vacanței coincid cu primele zile de primăvară cînd condițiile sînt prielnice începerii muncii în grădină.

Organizațiile U.T.M. și instructorii de pionieri să țină seama de acest lucru și să antreneze elevii, pionierii și școlarii rămași în localitate, să sprijine amenajarea grădinilor de zarzavat din jurul școlilor și a căminelor de copii, a grădinilor din împrejurimile orașelor sau de pe lîngă G.A.C. sau G.A.S.

Unitățile de pionieri au datoria să acorde atenție sădirii pomilor, aceasta fiind o problemă de stat iar pentru ca această acțiune să se desfășoare în bune condițiuni să se aleagă terenurile cele mai indicate. Confecționarea de cuiburi pentru păsările folositoare și instalarea lor în diferite parcuri și grădini, acțiune intrată în tradiția organizației noastre de pionieri, să se facă și în această primăvară sub directa îndrumare a specialiștilor.

De asemenea e bine ca elevii să curețe curtea școlii lor, să o amenajeze; să facă ronduri cu flori, să planteze puieți, așa încît să-i dea un aspect plăcut.

Pentru reușita vacanței de primăvară e bine să fie antrenați toți factorii educativi: părinți, profesori, învățători. Aceasta este una dintre problemele pe care trebuie să le aibă în vedere comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. pentru desfășurarea în bune condițiuni a vacanței de primăvară.

Nu trebuie uitat însă nici un moment faptul că vacanța are în primul rînd scopul de a împrospăta forțele de muncă ale elevilor, de a-i înviora în vederea absolvirii cu succes a anului școlar. Avînd în vedere acest lucru e necesar ca acțiunile din timpul vacanței să fie bine chibzuite pentru ca elevii să se poată odihni, să simtă că sînt în vacanță. Aceasta se poate realiza numai printr-o chibzuită folosire a zilelor vacanței, evitîndu-se orice supraîncărcare a elevilor, pionierilor și școlarilor.

Toate condițiile pentru asigurarea unei vacanțe plăcute și pline de bucurii elevilor din școlile elementare și medii de 10 ani, sînt asigurate. Se cere doar spirit de organizare și inițiativă.

Documentele adoptate de Biroul Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, la 14 martie Consiliul Mondial al Păcii a organizat o conferință de presă în legătură cu hotărîrile adoptate în cadrul ședinței Biroului Consiliului Mondial al Păcii care s-a ținut între 11 și 13 martie.

In cadrul conferinței de presă s-a dat citire următoarelor documente adoptate la ședința Biroului Consiliului Mondial al Păcii:

Pentru o adunare mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace!

Primejdia directă a unui război atomic planează astăzi asupra fiecărei țări, asupra fiecărei case, asupra fiecărui om. In loc de a pune energia atomică în slujba omenirii, se acumulează stocuri de arme atomice; în loc de a se proceda la dezarmare, se creează noi blocuri militare; în loc de a duce tratative și a ajunge la o înțelegere, se proferă amenințări și se ațîță ura.

Dar, amenințările și politica de forță duc la război, iar nu la pace. Reînarmarea Germaniei, situația creată în regiunea Taivanului, atentatele la independența popoarelor adîncesc peste tot disensiunile și fac să crească neliniștea.

Dacă ar fi să se urmeze această cale, nimeni nu ar putea să se considere în siguranță.

Această situație a devenit insuportabilă pentru toți oamenii. Ei resping cu indignare ideea exterminării în masă cu ajutorul armei atomice.

Cu toată energia de care sînt capabile popoarele, ele trebuie să ceară distrugerea armei nucleare, ele trebuie să ceară dezarmarea generală și securitatea pentru toți, respectarea suveranității și drepturilor fiecărei națiuni.

Urmărind aceste scopuri, Consiliul Mondial al Păcii invită pe reprezentanții forțelor iubitoare de pace din toate țările să se întrunească la 22 mai la Helsinki, într-o Adunare Mondială, pentru a discuta liber problemele urgente ale luptei pentru pace.

Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii

In toate țările, Apelul Consiliului Mondial al Păcii care cheamă la lupta pentru a obține distrugerea armelor atomice și încetarea producției lor, trezește conștiința tuturor acelora pe care îi îngrijorează perspectiva unui război de exterminare. Acest Apel corespunde speranțelor acelora care cred că popoarele pot preîntîmpina exterminarea în masă a oamenilor prin arma atomică.

Salutăm toate organizațiile, pe toți activiștii pe tărîm social, pe toți oamenii care într-o formă sau alta iau atitudine împotriva războiului atomic.

Primejdia unui război atomic a devenit și mai vădită. Oameni de stat amenință cu folosirea armei termo-nucleare. Guvernele unor țări care nu posedă încă această armă au adoptat hotărîrea de a începe producția ei, sau au început să examineze această problemă. Se fac încercări de a justifica folosirea acestei arme monstruoase sau de a o prezenta ca o chezășie a păcii, cu toate că în realitate ea nu face decît să sporească primejdia unei agresiuni, neputînd să aducă oamenilor decît distrugere și moarte.

Campania pentru strîngerea de semnături oferă posibilitatea de a exprima condamnarea generală a armei atomice cu suficientă forță pentru a determina toate guvernele care dețin această armă să ajungă la un acord cu privire la distrugerea ei efectuată sub un strict control. Un asemenea acord ar constitui un pas important pe calea spre dezarmarea generală.

Popoarele pot să-și manifeste atitudinea lor de condamnare cu atîta hotărîre, încît nici un guvern să nu îndrăznească să nu țină seamă de ea.

Semințe bune pentru însămînțări!

In curînd, campania agricolă de primăvară va începe în toată țara.

Pînă în prezent, în regiunile Constanța, Galați, Autonomă Maghiară, Stalin și altele a fost curățată mai mult de jumătate din cantitatea de sămînță de cereale păioase necesară la însămînțările de primăvară.

In același timp, în majoritatea regiunilor a început acțiunea de tratare a semințelor.

Lucrările de pregătire a semințelor nu se efectuează însă în măsură satisfăcătoare în toate regiunile. Ele sînt în întîrziere în special în regiunile Timișoara, Cluj, Baia Mare, Bîrlad și Pitești.

Desfășurarea în bune condiții a campaniei însămînțărilor de primăvară și asigurarea unei producții sporite depinde nu numai de pregătirea la timp a inventarului agricol și a terenului, ci și de folosirea semințelor de bună calitate, curățite și tratate. De aceea, în puținele zile care au mai rămas pînă la începerea muncilor agricole de primăvară, trebuie să se asigure și să se pregătească întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor.

In toate regiunile țării, sfaturile populare, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să ia măsuri pentru buna funcționare a centrelor de curățat și tratat semințe și să îndrumeze pe cultivatori, ca însămînțările din această primăvară să fie făcute numai cu semințe de calitate, curățate și tratate.

Oameni ai muncii de pe ogoare:

Pregătiți din timp semințele, pentru a folosi din plin la arat și semănat zilele bune de lucru!

Metalurgiștii Reșiței în întrecere

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

La începutul anului 1955 laminoriștii reșițeni s-au angajat să dea în primul trimestru o mare cantitate de laminate peste plan. Depășind propriul lor angajament, laminoriștii au dat în primele două luni ale acestui trimestru — ianuarie și februarie — cu peste 50% mai multe laminate decît se angajaseră pentru întreg trimestrul. Rezultate frumoase au obținut în special muncitorii din schimburile conduse de maistrul comunist Ilie Păvan și de maistrul Florescu Iulian. În lupta pentru obținerea acestor rezultate, s-au evidențiat utemiștii Pongraț Ion, Coman Ion, Covaci Ștefan, Băsescu Ion, Ignat Teofil, din schimbul maistrului Păvan și utemiștii Beligante Constantin și Mihai Crețu din schimbul maistrului Florescu Iulian.

Acum, colectivul combinatului și-a luat noi angajamente în cinstea zilei de 1 Mai, oțelarii angajîndu-se să dea cu 2% mai mult oțel peste plan, iar furnaliștii cu 1% mai multă fontă peste plan. Alături de tovarășii lor, și laminoriștii își întăresc aportul în întrecere.

Angajamentele ceferiștilor clujeni

Colectivul atelierelor C.F.R. „16 Februarie" din Cluj, după cum arată ziarul „Făclia", a analizat recent activitatea depusă în cursul primelor două luni ale anului 1955. Analiza muncii a scos la iveală că în cursul lunii februarie, datorită antrenării unui număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni în întrecerea socialistă, planul de producție a fost îndeplinit la principalele sortimente, iar planul producției globale a fost realizat în proporție de 115,36 la sută.

Pe baza angajamentelor luate în cadrul consfătuirilor de producție, muncitorii, tehnicienii și inginerii atelierelor, vîrstnici și tineri și-au luat noi angajamente în cinstea zilei de 1 Mai. În cursul lunilor martie și aprilie, colectivul atelierelor va spori producția globală cu 20 la sută și va mări productivitatea muncii cu 1,5 la sută față de sarcina planificată.

În această perioadă, colectivul atelierelor va pune un accent și mai însemnat pe îmbunătățirea calității reparațiilor. În acest scop el s-a angajat că va reduce cu 5 la sută numărul locomotivelor defectate în termen de garanție față de aceeași perioadă a anului trecut. Tot în cursul acestor două luni, se vor repara peste plan două locomotive și un cazan de locomotivă de către secția II-a cazangerie.

*

În ziua de 4 martie, la Depoul C.F.R. Dej-Triaj a avut loc o adunare a mecanicilor, fochiștilor și a personalului de întreținere al locomotivelor. În cadrul adunării a fost analizată activitatea depusă pînă în prezent, precum și măsurile ce trebuiesc luate pentru intensificarea întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai.

Pe baza angajamentelor luate individual de către mecanicii, fochiștii și lăcătușii depoului, colectivul de aci a chemat la întrecere toate depourile C.F.R. din cadrul direcției regionale C.F.R. Cluj. Printre principalele obiective propuse se află la loc de frunte depășirea producției globale cu 1 la sută, prin ridicarea cu 2 la sută a productivității muncii. În această perioadă, colectivul depoului va reduce consumul specific cu 1 la sută și va remorca cu 3 la sută mai multe trenuri cu supratonaj decît prevede planul.

O nouă semănătoare de porumb

Nu de mult, la fabrica „Electroputere" s-a executat prototipul unei mașini de semănat porumb în cuiburi așezate în pătrat.

La realizarea primului prototip al semănătorii S.K.G.-6, constructorii au fost sprijiniți de un colectiv de profesori și ingineri de la Institutul Agronomic din Craiova. Noua semănătoare va executa mecanic semănatul porumbului în cuiburi dispuse în pătrat. Semănătoarea S.K.G.-6 este prevăzută cu 6 rînduri cu o distanță între ele de 70 cm., semănatul porumbului făcîndu-se mecanic pe baza unui dispozitiv care va executa declanșarea și va permite ca în pămînt să fie lăsate în același loc cîte 2—3 boabe de porumb.

În prezent se execută ultimele probe, urmînd ca în curînd, în întîmpinarea zilei de 1 Mai, să se treacă la producția în serie.

(Agerpres)

Pe ulițele comunei cu agitatorii utemiști

Nu-i zi de sărbătoare. Afară e întuneric și atîta noroi de ți-e lehamite să ieși din casă. Pe șoseaua ce împarte comuna în două, numai luminile becurilor te ajută să nu te împotmolești în noroi. De ce totuși pe un astfel de timp s-a adunat atîta lume la căminul cultural?

— ...Din seara aceasta în comuna noastră începe strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena, vorbi un tovarăș din prezidiu. Aceste cuvinte lămureau rostul discuțiilor ce se purtau așa de însuflețit.

— Știu ce e războiul — a spus colectivistul Tudor Teodorescu. De pe urma lui am de suferit și acum. Pe front am fost în linia întîia. Acum cînd trăim viața nouă, în țara noastră liberă, cînd în colectivă luptăm să producem recolte mari la hectar, imperialiștii ne amenință cu războiul atomic. Sînt convins că popoarele își vor impune voința... și dacă va fi nevoie vom ști să arătăm domnilor imperialiști că nu sîntem dispuși să renunțăm la viața noastră nouă.

În sala mare, tixită de lume, aceste cuvinte se auzeau clare, limpezi. Ele răscoleau parcă inimile celor prezenți.

Vorbi apoi și utemistul Moloșag Vasile.

— Noi, cei tineri, iubim viața. În fața noastră stau deschise azi, drumuri largi și luminoase cum nu erau în trecut. Vrem ca aceste drumuri să nu fie barate de urgiile războiului. E bine să știe imperialiștii că hotărîrea noastră de a apăra pacea e fermă. Noi nu vrem război pentru că viitorul ne este luminos, dar de va fi nevoie să ne apărăm libertatea, vom ști s-o apărăm. Eu îmi voi pune toate forțele în lupta pentru înflorirea economică a patriei noastre și pentru întărirea capacității ei de apărare. Mă angajez să duc o intensă muncă de lămurire pentru popularizarea Apelului de la Viena astfel încît toți cetățenii comunei noastre să-l semneze.

*

A doua zi după amiază o echipă formată din utemiștii Moloșag Vasile, Crețu Mimi, Costică Anghel și deputata Maria Năsturel au pornit — ca și alte echipe — pe uliți pentru strîngerea semnăturilor.

— Să începem de aci, de la Genica lui Tache, se adresă tovarășa Năsturel către ceilalți. Grupul de agitatori după ce bătu la poartă intră în curte.

— Poftiți în casă și apoi îmi spuneți ce vînt v-a abătut pe la noi — spuse colectivista Eugenia Iordache.

— Vînt aducător de pace — spuse zîmbind unul din agitatori.

Discuția se închegă repede. Gazda arată că nu e străină de problemă. „Chiar aseară soțul a venit cu ziarul „Scînteia" de la gospodăria colectivă și mi-a citit despre semnăturile pentru pace".

Agitatorii îi vorbiră despre însemnătatea semnăturilor pe Apelul de la Viena pentru a împiedica dezlănțuirea unui război atomic.

— Cu dragă inimă semnez pentru pace, spuse bătrîna luînd tocul și Apelul în mînă. Indreptînd privirea către o fotografie din perete fața bătrînei se însenină. Asta e cel mai mic. E militar. La el ne este speranța acum la bătrînețe. Dar sînt sigură că el nu va da îndărăt atunci cînd țara va fi în nevoie.

După ce mulțumiră agitatorii porniră mai departe. De astă dată ei intrară la croitorul Năsturel Mircea. Aici echipa a întîrziat mai mult. Discuțiile se purtară îndeosebi asupra ajutorului acordat de Uniunea Sovietică țării noastre și altor state, în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și asupra ultimelor evenimente internaționale.

— Războiul m-a îmbătrînit înainte de vreme — spuse maistrul croitor. Zece ani i-am petrecut în concentrări și război. Cînd trebuia să mă bucur de viață, de tinerețe, războiul m-a făcut schilod. Noi nu avem nevoie de război și trebuie să ne impunem voința în fața celor care încearcă să ducă iarăși omenirea la catastrofă. Am 4 copii și vreau ca ei să se bucure de viața nouă creată în țara noastră, de aceea semnez cu toată încrederea acest Apel.

Lîngă semnătura lui au iscălit copilul cel mai mare care a trecut de 16 ani și soția.

La casa țăranului muncitor Tudor Năsturel a semnat și bătrîna Sultana în vîrstă de 66 ani. Ea știe puțină carte și inădește greoi literele. Acum ea și-a adus bine aminte că acum cîțiva ani și-a pus semnătura pe Apelul de la Stokholm.

— Ai văzut — spuse agitatorul Moleșag Vasile adresîndu-se bătrînei. Semnătura dumitale și a sutelor de milioane de oameni au oprit pe imperialiștii americani să arunce bomba atomică în Coreea. Ei s-au temut de mînia popoarelor. Noi trebuie însă să întărim semnăturile noastre contribuind și mai mult la dezvoltarea agriculturii, la întărirea puterii țării noastre dragi.

Casa țăranului muncitor Vlad Tudor e nouă, din cărămidă roșie. Agitatorii l-au găsit pe Vlad în curte lucrînd alături de meșteri, la tîmplăria casei. Cînd agitatorii i-au spus despre ce este vorba el a luat imediat tocul și și-a pus semnătura pe Apel.

Privirea i se îndreaptă apoi către casa încă neterminată pe afară și fața-i deveni mai plină de viață.

— Vedeți, cum să vă spun — se adresă timid tovarășul Vlad celor de față. E o mare bucurie să ai cămin nou, să trăiești în pace și să crești copii mari. Noi trebuie să răspundem celor care vor să pregătească un nou măcel, luptînd și mai mult pentru întărirea statului nostru și aceasta o putem face obținînd recolte tot mai mari.

Cînd agitatorii au intrat în casa lui moș Ghiță Andrei — bătrînul se juca cu nepoteii, iar soția lui torcea de zor. După fața și părul de argint se vede că în cele 74 de toamne moș Ghiță a trecut prin multe greutăți. Acum dorința lui este să ajungă la 100 de ani. E vorbăreț bătrînul. N-ai să te plictisești discutînd cu el. Era curios să afle „cum îi și cu energia asta atomică". Solii păcii îi arată că mintea omenească „și nu diavolul" cum șuguia bătrînul — a descoperit această mare forță. Apoi ei vorbiră despre faptul că energia atomică poate fi folosită pentru ca pămîntul să rodească mai bine, ca oamenii să muncească mai ușor, iar cei bolnavi să-și găsească mai repede sănătatea.

— Sînt în apus oameni care în loc să folosească energia atomică pentru fericirea omului — spuse utemista Crețu Mimi — vor s-o folosească pentru distrugere, pentru război.

— Sînt bătrîn dar nu-mi este indiferent dacă e război ori pace. Vreau să fie pace. Priviți la acești copilași — și își luă nepoțica în brațe — ei sînt bucuria mea, acum la bătrînețe. Să crească mari, să învețe carte și să muncească sănătoși pămîntul.

Toți ai casei, noră și fiu, în frunte cu moș Ghiță au semnat Apelul. Discuția s-a purtat apoi asupra pregătirilor pentru însămînțări. „Muncind pentru a produce în anul acesta peste 2.000 kg. porumb la hectar — spuse agitatorul Moleșag, vom întări prin fapte semnăturile noastre pe Apel".

În fiecare casă agitatorii au fost primiți cu bucurie. Cînd soarele asfințise, pe Apel erau adunate zeci de semnături.

— Mîine vom continua strîngerea de semnături. Ne întîlnim la aceeași oră.

C. ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanța

Așa procedează tinerii sovietici

Pe pîrtia de schi

Multe amănunte ale unei întreceri de schi rămîn necunoscute spectatorilor. Luînd startul, schiorul străbate pîrtia de zăpadă care urcă, coboară, cotește, însoțit doar de liniștea deplină, caracteristică acestui traseu lipsit de spectatori, animat de voința nestrămutată de a învinge.

Tînărul schior din Moscova Pavel Kolcin, care a participat de curînd la o întrecere de schi, a trecut primul pe la punctul care indica distanța de 5 kilometri parcursă. In față avea acum o pantă periculoasă. El cobora cu curaj și căpăta din ce în ce o viteză tot mai mare. Pîrtia făcea deodată o cotitură bruscă. Cu o mișcare puternică și abilă schiorul își aruncă corpul la dreapta și... în acest moment un schiu se rupse. Să abandoneze? Nu! Schiorul se ridică și își continuă drumul. A parcurs mulți kilometri pînă cînd colegii săi de echipă i-au putut veni în ajutor, schimbîndu-i schiul rupt. Cu o voință de neclintit sportivul a terminat cursa de 18 kilometri într-un timp strălucit: 1 oră, 5 minute și 16 secunde.

Sorții au adus la start în același timp, în cursa de 30 kilometri, pe Stanislav Tihomolov din Moscova și pe Alexei Kuznețov din Gorki. Pe întreg traseul, ajutîndu-se unul pe altul, acești schiori au mers în același pas.

Îndelung aplaudați de spectatori, ei au trecut linia de sosire îmbrățișați.

Dușmanul a fost prins

Intr-o noapte rece și întunecoasă, ostașul comsomolist Ivan Korneev își inspecta sectorul de la frontieră. Locul acesta, atît de cunoscut ziua, putea ascunde multe primejdii. Scrutînd întunericul opac, ascultînd cu atenție foșnetul tufișurilor, Korneev se gîndea că poate în dosul unui copac sau al unei movilițe de pămînt se ascunde un dușman.

Deodată, pe lîngă tînărul grănicer trecu în goană o turmă de mistreți.

Korneev știa că prin locurile acestea nu sînt lupi și că nici vînători nu existau prin apropiere. Nu cumva animalele fuseseră speriate de vreun om care încerca să treacă granița?

În curînd se auzi, foarte slab, trosnetul unor crengi strivite în picioare. Se făcu liniște, apoi din nou urechea grănicerului prinse zgomotul crengilor. Nu mai încăpea îndoială — cineva încerca să se strecoare peste graniță pe pămîntul sovietic.

Trebuia acționat repede. Călcînd ușor, fără să facă zgomot, Korneev se apropie de locul unde bănuia că se află dușmanul.

La început nu putu distinge nimic. Dar cînd ochii începură să i se obișnuiască cu întunericul, văzu un spectacol neobișnuit: unul din tufișuri „mergea". Se ridica puțin, înainta, apoi se lăsa iar la pămînt. Cînd ciudatul tufiș ajunse la o distanță de vreo cinci metri de grănicer, Korneev trase piedica armei strigînd:

— Ieși afară, ticălosule!

Tufișul încremeni pe loc. Cu o izbitură puternică de picior, ostașul îl aruncă în lături. Sub el se afla un om încovoiat, cu capul ghemuit între umeri, tremurînd de spaimă.

Peste puțin timp, la pichet fu adus spionul prins de comsomolistul Korneev.

In largul apei

Nikolai Ivanovici Fomicev și fiul său Iuri locuiesc pe o mică insulă de pe lacul Ladoga. Iuri e un tînăr specialist, conducătorul stației hidrometeorologice, iar tatăl său, care a trăit mulți ani pe Ladoga, lucrează ca observator. În fiecare zi stația de radio de pe insulă transmite la Leningrad comunicate despre starea timpului.

Odată, pe Ladoga bîntuia furtuna. Stația de radio nu mai funcționa. Cu toate că drumul era periculos, conducătorul stației a hotărît să plece cu buletinele spre mal într-o barcă.

Tatăl și-a condus fiul și în curînd barca a dispărut în largul apei. Pe neașteptate furtuna s-a întețit. Nu e greu de presupus cum s-ar fi terminat aceasta, dacă vîntul nu și-ar fi schimbat direcția.

În scurt timp Iuri Nikolaevici a ajuns la mal și a dus la timp buletinele.

Au trecut cîteva săptămîni și locuitorii de pe insulă au trăit iarăși clipe de adîncă încordare. Odată, pe înserat, Nikolai Ivanovici Fomicev a observat la jumătate de kilometru de mal o șalupă. Aceasta se lovise de o piatră de sub apă și începuse să se scufunde.

Fără a sta o clipă pe gînduri, Nikolai Ivanovici a sărit în ajutorul șalupei pentru a salva echipajul.

Astfel își fac datoria la postul de observație cei doi Fomicev — tatăl și fiul.

La un pas de prăpastie

In satul de munte Roki din Osetia de Sud se afla o caravană cinematografică. În timp ce filmul rula, doi copii, Boris în vîrstă de nouă ani și Edik în vîrstă de doi ani, s-au strecurat în cabina șoferului. Unul din ei a întors manivela frînei și mașina a început să se rostogolească în jos pe panta care ducea spre prăpastie. Cel mai mare dintre băieți a reușit să sară din mers, dar micul Edik a rămas în mașina care-și mărea mereu viteza. Auzind strigătele copiilor, comsomolistul H. Pliev a alergat după mașină, a sărit din mers în cabină și a oprit mașina la cîțiva metri de prăpastie.

Dalta și ciocanul

„Puiul de zebră"

Deși s-ar părea ciudat după numele meu, nu sînt decît o mîrțoagă și încă una dintre cele mai nenorocite. Ghinionul meu că Ștefănescu, casierul de la cantina depoului C.F.R. Pitești „tatăl meu adoptiv", care m-a cumpărat din tîrg, a avut destulă fantezie ca să mă considere de la prima vedere un armăsar în stare să înghit pămîntul" (pesemne socotea că n-am să mai am nevoie să înghit și... grăunțe).

Zic, ghinionul meu, căci din clipa aceea au început și zilele negre care m-au adus în starea de acum.

Fantezia lui Ștefănescu a continuat să producă și iată că după un scurt timp am primit și numele de „pui de zebră" (de unde se poate vedea că rudenia mea cu „tăticul adoptiv" s-a întărit și cu cea de „nășic"). Am fost înhămat la o droagă și toată ziulica făceam cursa de la cantină la oraș, după cumpărături. Mă rog, ești cal, trebuie să tragi la ham. Dar, ori cum, pentru aceasta se cuvine să capeți ceva hrană. Mi se lungeau urechile de foame și mi se adînceau dungile de pe spinare, privind la bunătățile ce le căram de-a lungul străzilor spre cantină. Dar căruțașul mă îndemna din nou la drum cu amabilitate de surugiu de poștalion. (Și avea omul ăsta un bici!) Îmi trăgeam zilele cu nădejdea că seara își va aminti cineva de mine. Apoi petreceam nopți cu singura consolare că poate dimineața voi primi ceva grăunțe. Și, timpul trecea.

Cîte odată veneam la fereastra biroului unde lucra „nășicul" și prin aluzii sonore, specifice rasei noastre, îi aminteam de obligațiile „paterne". El ieșea în ușă jovial, binevoitor și mă suduia:

— Ce să-ți fac, pui de zebră? Nu-ți pot face nimic. Nu ești „planificat" și pace. Mai rabdă și tu pînă la... anul, cînd te vom băga în buget.

Simțeam că leșin. Auzi, să aștept un an întreg. Pînă atunci mă bagă în pămînt.

Cînd zarva și îmbulzeala la biroul casieriei marca ziua chenzinei, deveneam dintr-o dată un personaj important, în centrul atenției tuturor. „Nășicul" mă scotea din ham, mă ștergea de praf și cu multe dichisuri mă lega de stîlpul scării, așa ca toți care trec să ia leafa să se împiedice de mine. Îl auzeam pe „binefăcătorul" meu vorbind cu oamenii:

— Dați ceva și pentru „puiul de zebră". Știți, pentru grăunțe. Este... neplanificat.

Oamenii, miloși și îngăduitori cu mine, dădeau. Dar unii s-au eschivat. Cînd a auzit de aceasta „nășicul" s-a făcut foc și de atunci a instituit un impozit inspirat și intransigent.

— Cei care au salariul pînă la 1.000 lei plătesc 1 leu. Ceilalți dublu...

Așa „organizare" zic și eu. „Nășicul" prinsese curaj și de la masa lui îmi zîmbea duios și încurajator:

—Puiule de zebră, ne iese de-o pîine. Ne-a pus dumnezeu mîna în cap.

Se pare că „cel de sus" a ascultat numai ruga lui și i-a pus mîna în cap, căci după cîteva zile l-am văzut cu o pălărie nouă. Iar mie — mai uman și mai realist — mi-a pus vizitiul mîna pe căpăstru.

Aceste lucruri m-au făcut să cuget într-o seară friguroasă de iarnă la ingratitudinea oamenilor. In astfel de clipe îmi vine, așa, să arunc din copite în ieslea cu coceni uscați și-n măsuța de la care „nășicul" încasează placid și senin impozitul său intransigent și inspirat de 1 la mie. Dar conștiința neputinței mele mă covîrșește și intru în momente de mare deznădejde...

Dar să nu disper. Inlături cu gîndurile negre. Aici trebuie mînie și copită tare. Suferințele mele cer răzbunare. Am să refuz să mai aduc alimente la cantină. Sau nu! Mai bine voi năvăli, așa pe „neplanificate" în biroul „nășicului" și îi voi ronțăi în ochii lui îngroziți pălăria sa cea nouă. Chiar dacă apoi am să capăt crampe la stomac, mă voi consola cu gîndul că i-am mîncat „nășicului" cei „unu la mie" ce mi se cuvin.

P. conf.
GH. PIETRARU

(după o corespondență trimisă de DUMITRU IOAN).

RECENZIE

Lumini în întuneric *)

Undeva, ceasornicul a bătut ora opt.

La opt și treizeci și nouă de minute posturile de radio ale Statelor Unite transmiteau încă programul de muzică de dans. Într-o cameră cîteva perechi se lăsau purtate de acordurile cîntecului. Într-altă parte o mamă încheia energic discuția cu copilul ei, trimițîndu-l fără drept de apel la culcare. Cînd băiețașul s-a întins în pătuc, mama a tras grijulie plapoma peste el și l-a privit cu infinită duioșie, căindu-se pentru că adineaori fusese prea aspră. Undeva, în sud, un fermier socotea cîte hectare va cosi în ziua următoare. Un muncitor se pregătea, în alt loc, să se ducă la lucru în schimbul de noapte. Doi îndrăgostiți făceau planuri de viitor, se sărutau și priveau cerul. Probabil că imensa boltă li se înfățișa senină, probabil că din depărtări sclipeau luna și stelele. Fals! Îndrăgostiților li se părea doar că era senin. Chiar dacă luna și stelele sclipeau, iar calea lactee s-ar fi zărit nu ca o spuză fină, ci ca un colier de stele bine conturate, pe cerul Americii era în acea noapte eclipsă. Nu eclipsă de lună, nu eclipsă de soare. Nu; era o eclipsă care depășește în proporții marele întuneric în care a vrut reacțiunea feudalo-clericală să înece omenirea în timpul evului-mediu, o eclipsă prevestitoare a uriașului lințoliu negru pe care imperialiștii ar vrea să-l asvîrle asupra omenirii de azi ajunsă pe culmile nebănuite ale culturii și civilizației.

La opt și patruzeci de minute programul de muzică de dans transmis de posturile de radio ale Statelor Unite ale Americii s-a întrerupt și prin pîlniile aparatelor s-au auzit cîteva cuvinte:

„Iulius și Ethel Rosenberg au fost executați".

Da, o eclipsă, o monstruoasă eclipsă de conștiință. Dacă toți americanii ar fi observat această eclipsă s-ar fi îngrozit de semnificația ei. Mama n-ar mai fi trimis copilul la culcare, ci i-ar fi spus: „Ascultă și să nu uiți niciodată!" Fermierul și muncitorul s-ar fi gîndit că dorința lor de a munci în liniște și pace este o iluzie atîta timp cît în țara străjuită de „Statuia libertății" sînt omorîți oameni absolut nevinovați. Iar îndrăgostiții și-ar fi dat poate seama că dragostea este un nonsens atîta vreme cît părinții pot fi despărțiți de odraslele lor și uciși, iar copiii lor pot fi terorizați asemenea fraților Michael și Robby Rosenberg de către mercenarii F. B. I.-ului.

Această eclipsă n-a fost poate observată de mulți contemporani, dar va rămîne în istoria lumii ca o rușine de neșters pe obrazul vieții americane de azi, ca o clipă în care omenirea a fost nevoită să asculte zbieretele înfiorătoare venite din străfundurile preistoriei. Despre toate acestea grăiesc fotografiile și colecțiile de ziare, dar mai ales scrisorile rămase de la soții Rosenberg, care acuză cu atît mai puternic pe ucigași cu cît dovedesc ce oameni minunați au fost victimele.

Luînd așa dar din raftul bibliotecii cartea „Scrisori din Casa morții" semnată de un bărbat și o femeie care n-au bănuit în viața lor că vor fi autorii descrierii propriei lor tragedii, tînărul cititor va încerca să evoce chipurile acestora, să le afle idealurile și năzuințele. Dar mai bune decît cel mai amănunțit chestionar biografic, vor fi pentru aceasta cîteva rînduri dintr-o scrisoare în care se va vedea că Ethel și Iulius Rosenberg n-aveau să miște decît un deget, să pună decît o semnătură pe hîrtie și să-și scape viața, viața pe care o iubeau atît de mult. Da, un deget, o semnătură, dar această semnătură, acest gest aparent mărunt ar fi însemnat să trădeze ideea care era crezul vieții lor, să ateste ei înșiși teoria asasinilor lor care susțin că omul e o cîrpă, o adunătură de măruntaie ce se teme de propria lui umbră și trăiește murdărind viața și pămîntul, vînîndu-și aproapele ca pe o fiară. Aceasta n-au putut s-o facă Ethel și Iulius; aceasta n-au făcut-o. Au preferat să moară. De aceea sînt martiri, de aceea sînt eroi. De aceea ei își merită pe deplin locul în cohorta oamenilor mari care, de cînd există lumea, au luptat, au suferit, s-au sacrificat și au contribuit la înaintarea ei pe drumul nesfîrșit al progresului.

Timpul, înțeleptul timp i-a țintuit pe călăii acestora la stîlpul infamiei, a arătat că idealurile eroilor și martirilor s-au îndeplinit și se îndeplinesc și a purtat asemenea unei torțe lumina chipurilor și gîndurilor lor mărețe peste ani și secole.

Filă după filă, această emoționantă culegere de scrisori făurește din ce în ce mai complet în mintea tînărului cititor profilul moral al acestor doi minunați, semeni ai săi, de la care are atîtea de învățat.

Scrisorile celor doi soți ne dezvăluie o atmosferă caldă, profund omenească, ne aduc în fața ochilor doi îndrăgostiți care n-au încetat să se iubească de-a lungul a ani și ani de căsnicie, doi părinți care-și iubeau cu ardoare copiii, doi cetățeni și doi patrioți înfocați, două ființe pentru care a trăi era o bucurie.

Puține cărți reușesc să convingă cititorul despre rostul dragostei în viața omului, despre forțele de nebiruit pe care le poate dezlănțui acest sentiment — asemenea nucleului atomic a cărui energie colosală de abia acum au învățat oamenii s-o descătușeze — ca aceste simple scrisori strînse în volum, ale căror rînduri sînt un răspuns demn și plin de forță împotriva propagatorilor moralei burgheze descompuse. Cît de emoționant, de nefiresc și totuși firesc sună aceste rînduri scrise de un condamnat la moarte către iubita lui care va părăsi și ea lumea în curînd: „Ai fost muza consfătuirii noastre și-mi pare bine că te-am văzut într-o rochie nouă, care-ți șade bine".

Cu atît mai puternic ne apare eroismul acestor americani de rînd, știind c-au fost oameni simpli în cel mai larg sens al cuvîntului, care iubeau viața cu toate atributele ei, cu sensurile ei înălțătoare ca și cu fleacurile ce o fac fermecătoare, care se simțeau legați prin mii de fire de casa și familia lor, de pămîntul la a cărui frumusețe au renunțat totuși, numai spre a putea privi cu fața sus, și către prieteni și către dușmani.

S-ar putea spune multe despre ceea ce a ținut trează tăria morală a acestor martiri. Ar trebui vorbit și despre cinstea și dragostea lor de viață, despre statornicia în sentimente și gînduri, despre înțelepciunea lor izvorîtă dintr-o simțire înaltă, din prețuirea și înțelegerea comorilor culturii omenești. Aproape la fiecare pagină a „Scrisorilor" întîlnești mărturii în acest sens. Nu odată își împărtășesc părinții, deasupra capetelor cărora plutea primejdia execuției, bucuria pentru progresele copiilor, planurile de viitor pentru odraslele lor, se îngrijesc de sănătatea acestora, cerînd ca unul sau altul să fie văzut de medic, operat de amigdalită etc.

Conștienți că își trăiesc ultimele zile, Rosenberg-ii au căutat să culeagă totuși, în puținele zile care le rămăseseră, cît mai mult din nectarul culturii. Adeseori ei discută în scrisori despre cărțile citite sau despre un concert dirijat de Toscanini, despre lucrările de știință pe care le studiau. Asemenea oameni nu vor arăta niciodată, nici în clipa morții ca niște lași, ca niște jalnice făpturi terorizate de ideea pieirii lor, implorînd milă.

Te bucuri cu adevărat de primăvară, de strălucirea ei, de lumină și căldură, atunci cînd o compari cu întunecata și friguroasa iarnă. Tot astfel îți vei da seama de înălțimea morală a soților Rosenberg dacă îi vei compara cu dușmanii lor, cu acei care în mîrșava lor campanie de urzire a unui război atomic i-au condamnat la moarte fiindcă doreau pace, liniște și fericire pentru poporul american și pentru celelalte popoare.

Zeci și zeci de fapte neînsemnate în aparență întîlnite în paginile „Scrisorilor din Casa morții" vin să confirme ceea ce au înțeles milioane de ființe care au protestat contra torturării Rosenbergilor, faptul că pretinșii acuzatori erau — în sensul cel mai puțin figurat — niște fiare cu chip de om. Nu a existat stavilă, nu a existat jignire, nu a existat lovitură pe care ei s-o poată năpusti asupra celor pe care i-au trimis la moarte și la care să nu recurgă, fără a cruța energie și bani. Ethel Rosenberg a fost arestată în timp ce cobora treptele tribunalului și i s-au refuzat cele două zile de răgaz pe care le-a cerut pentru a găsi un adăpost copiilor. Ea a fost transportată apoi în închisoarea pentru condamnații la moarte fără nici o justificare legală, fără ca vinovăția să fie pronunțată în vreun fel de tribunal, ci numai spre a fi distrusă moralicește.

Încercînd să le frîngă împotrivirea, procurorul general, Brownell, al cărui nume va fi legat pentru totdeauna de această crimă abominabilă, a trimis un emisar care să le dea a înțelege condamnaților că n-au decît să mintă, declarîndu-se vinovați, pentru a scăpa. Într-una din scrisori, Ethel Rosenberg, ne arată că mijlocitorul trimis a recunoscut în cursul convorbirii crima ce se pregătea împotriva celor doi soți. El a spus, încercînd să-i corupă: ...*„nu e vorba acum dacă procesul a fost cinstit, sentința prea severă,... Singura cale pentru voi e să lucrați cu noi și să convingeți oficialitățile din Washington!"*. Sigur că „nu e vorba dacă procesul a fost cinstit", aceasta n-are importanță în „Țara libertății", principalul era ca cei doi să consimtă a colabora cu guvernul la inducerea în eroare a poporului, la aruncarea lui în ghiarele războiului, sau să moară, iată cum gîndeau criminalii Wall-Street-ului.

Cititorul gîndurilor scrise ale lui Iulius și Ethel nu rămîne însă copleșit de atmosfera de teroare în care au suferit soții Rosenberg pentru că fiecare rînd al lor inspiră încredere și optimism. Aceasta se datorește faptului că ei n-au fost singuri, că — deși despărțiți de zidurile groase ale închisorii — ei au avut alături partea cea mai înaintată a poporului american, milioane de oameni simpli din lumea întreagă. Ca o adevărată vijelie s-au ridicat glasurile popoarelor cerînd eliberarea nevinovaților. La început, cum se arată în carte, s-a alcătuit un comitet compus din cîțiva vecini care erau încredințați de cinstea celor doi soți, dar apoi mișcarea pentru salvarea lor s-a întins pe toate continentele și a ajuns atît de puternică, încît a impus pînă și unor reacționari ca Papa sau fostul președinte al Franței, Vincent Auriol să ceară grațierea acestora. Numele Rosenberg-ilor a devenit un simbol al nobleței și omeniei, a devenit sinonim cu acela de luptător neînfricat pentru pace.

Savantul sovietic Filatov a putut face operația de înlocuire a corneei, bazat pe descoperirea uriașei forțe vitale ce ia naștere în organizmele care simt apropierea morții și se agață cu disperare de viață. El a reconstatat de fapt un mare adevăr dialectic: din moarte se naște viața. Tot astfel, în zilele cînd soții Rosenberg se pregăteau pentru ultimul drum, au primit o scrisoare de la o tînără mamă olandeză care și-a numit noul născut Ethel-Iulius, în cinstea celor doi luptători. Iulius și Ethel Rosenberg au murit dar acest copil care va trăi o viață mai bună, va ști că cei ale căror nume le poartă, s-au jertfit tocmai pentru această viață.

Este puțin probabil că cei doi soți se vor fi gîndit că scrisorile lor vor alcătui cîndva o carte citită de nenumărați oameni. Cu toate acestea scrisorile nu pierd nimic din valoarea lor literară. Ele pot fi încadrate în acea categorie de lucrări scrise, am spune „Cu ștreangul de gît", gîndindu-ne tocmai la renumitul reportaj al lui Iulius Fucik care este o capodoperă a genului. Indiferent dacă au fost premeditate sau nu, aceste lucrări constituie o lectură de preț pentru tînăra generație care are posibilitatea să afle astfel nu numai adevărul ci să cunoască și chipurile luptătorilor, gîndurile înălțătoare care n-au încetat să le frămînte mințile pînă în ultima clipă. Ei vor simți cu toate fibrele sufletului lor îndemnul pe care Ethel Rosenberg, destinîndu-l copiilor ei, l-a adresat tuturor tinerilor lumii:

Munciți și ridicați un monument
Iubirii, bucuriei, ne-ncetat.
Un monument credinței, demnității
Pe care pentru voi le-am apărat.

Ei vor înțelege imperativul momentului care poate fi formulat așa cum spunea Fucik în încheierea ultimului său reportaj: „Oameni, eu v-am iubit, fiți vigilenți!"

B. DUMITRESCU

**) Ethel și Julius Rosenberg — „Scrisori din Casa Morții" E.S.P.L.A.*

Jurnal artistic

Soli ai muzicii din Austria printre noi

Prima imagine care răsare în mintea multora dintre cei care se gîndesc la muzica Vienei, este aceea a valsului vienez. Într-adevăr, sub semnul valsului s-a desfășurat o întreagă perioadă din viața muzicală a acestui oraș. Dar, cu toate acestea, valsul nu reprezintă decît un singur aspect al istoriei muzicii austriace. Aceasta își are tradițiile ei, cu mult mai vechi decît valsul vienez. De Austria, de Viena sînt legate numele unor creatori de cea mai mare însemnătate. Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Brahms, iată numai cîțiva din marii compozitori care au trăit și au creat la Viena. Tot în acest oraș au prins viață lucrările talentaților membri ai familiei Strauss, ale lui Ziehrer și Lehar. Dar tot de Viena este legat și unul din cele mai decadente curente din muzică: atonalismul lui Schönberg.

Azi, la Viena, se înfruntă două lumi muzicale. Una caută să reînvie și să ducă mai departe glorioasele tradiții ale marilor clasici: legătura cu viața și muzica poporului, punerea artei în slujba unor idealuri mărețe, exprimate într-o formă artistică desăvîrșită, afirmarea frumuseții și forței omului, lupta pentru deplina înflorire a acestora. Este o sarcină grea, chiar compozitori înaintați din Austria nefiind feriți să plătească tribut curentelor antirealiste. Pe de altă parte, există alți creatori, care propovăduiesc fățiș îndepărtarea de tradițiile clasice, chipurile, învechite și așezarea culturii muzicale austriace la remorca culturii decadente cosmopolite, retrograde.

Am avut numeroase prilejuri să ascultăm muzică austriacă clasică. Duminică, am putut asculta cîteva prime audiții de muzică contemporană din Austria, la un concert al Orchestrei Simfonice Radio dirijată de Edgar Cosma. În program erau înscrise lucrări de Otto Siegl, Armin Kaufmann, Alfred Uhl, Albert Reiter, Joseph Marx — lucrări de genuri și stiluri diferite.

„Uvertura pastorală" de prof. Otto Siegl, (n. 1896) este o creație cu caracter descriptiv care dovedește că autorul ei nu se îndepărtează prea mult, ca stil, de creațiile unor înaintași. „Uvertura pastorală" este clară, melodioasă; în ea compozitorul a folosit și vechi motive păstorești din Alpi în vederea redării atmosferei dorite.

Cele patru capricii pentru orchestră de prof. Alfred Uhl (n. 1909) laureat al premiului de stat, sînt programatice. Ele vădesc imaginația compozitorului care a căutat să sugereze, cu ajutorul muzicii și al programului, apariția unui grup de muzicanți populari, scamatoriile neașteptate, totuși puțin banale ale unui prestidigitator, caracterul pestriț al resurselor artistice ale unor comedianți. Cu o caldă simpatie sînt zugrăviți „Cîntăreții călători".

Prof. Otto Siegl și prof. Alfred Uhl, au venit în țara noastră cu prilejul primei audiții a muzicii lor la noi.

De un frumos succes s-au bucurat în concert liedurile „Dragostea ți-a pătruns în inimă" și „Ieri, el mi-a adus trandafiri" de prof. dr. Joseph Marx (n. 1882) laureat al premiului de stat din Austria. În ele sînt evidente nu numai mîna unui iscusit meșteșugar al sunetelor, ci și expresia unei inimi plină de căldură și simpatie față de sufletul tinerei fete îndrăgostite, a cărei iubire caldă, proaspătă, vibrează în cele două lieduri. La Joseph Marx stăpînirea și folosirea adecvată a mijloacelor artistice este subordonată exprimării unui conținut bogat și nu este privită ca un mijloc pentru jocuri formale. Compozitor dintre cei mai vîrstnici din Austria, Joseph Marx apare în aceste lucrări mai tînăr, mai proaspăt, decît unii creatori din generațiile mai noi de compozitori austriaci. Publicul a apreciat cu căldură liedurile lui, cerînd valoroasei lor interprete, soprana Arta Florescu, să repete unul din ele.

La concertul Orchestrei Simfonice Radio s-au audiat și alte lucrări ale compozitorilor contemporani din Austria: „Mica muzică" pentru orchestră de coarde (partea a doua și a treia) de Armin Kaufmann (n. 1902) laureat al premiului de stat din Austria și „Muzică concertantă" pentru pian și orchestră de prof. Albert Reiter (n. 1905).

Orchestra Simfonică Radio este în continuu progres și, condusă de talentatul dirijor Edgar Cosma, a dat o interpretare cît se poate de bună lucrărilor din program. La execuția creației lui Albert Reiter și-a dat prețiosul concurs pianistul prof. dr. Hans Weber din Viena, un pasionat propagandist al muzicii contemporane austriace. Prof. dr. Hans Weber a dat și un recital la care a interpretat compoziții de Beethoven, Schumann, Liszt și Otto Siegl. Atît la concert, cît și la recital, prof. dr. Hans Weber a vădit o cultură înaltă, multă muzicalitate și o temeinică stăpînire a instrumentului — calități care au fost apreciate pe merit de către publicul nostru.

Iubitorii de muzică de la noi salută vizita oaspeților din Austria, nădăjduind că aceasta va duce la adîncirea legăturilor de prietenie dintre muzicienii austriaci și romîni. Cunoașterea reciprocă, relațiile culturale tot mai largi dintre oamenii de artă din țări diferite, constituie un fenomen care contribuie în chip rodnic la cauza păcii și prieteniei între popoare.

C. TEODORIU

Sprijinirea propagandei agricole în atenția organizațiilor U. T. M. de la sate

Partidul și guvernul au pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina de a asigura sporirea producției agricole și, îndeosebi, a producției globale de cereale. În 1955 trebuie să obținem 10.000.000 tone grîu și porumb (boabe). Aceasta constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală și pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

Pe baza avîntului industriei grele dezvoltarea agriculturii contribuie la creșterea bunei stări a poporului muncitor.

În lupta pentru rezolvarea cu succes a acestor sarcini un rol de seamă revine propagandei agricole.

În desfășurarea muncii de propagandă agricolă, organizațiile U.T.M. de la sate pot și trebuie să aducă o contribuție însemnată.

★

Un principal mijloc de propagandă îl constituie învățămîntul agricol de masă la care este chemat să participe și tineretul. Multe organizații U.T.M. de la sate s-au îngrijit să îndrume tinerii pentru a se pregăti și urma regulat aceste cursuri. Mobilizați de organizația U.T.M., utemiștii și tineretul din S.M.T.-Făgăraș, regiunea Stalin, urmează cu regularitate aceste cursuri. Utemistul Dan Petru, membru în comitetul organizației de bază U.T.M. răspunde de cursul pentru ridicarea calificării profesionale a șefilor de brigadă, care se desfășoară în condițiuni bune. De asemenea utemiștii și tineretul din gospodăria colectivă din Teiu din Vale, regiunea Pitești, din comuna Bălteni, regiunea Iași și altele participă regulat la cursuri. Din păcate mai sînt organizații U.T.M. — cum ar fi de pildă cele din comuna Șura Mică, regiunea Stalin, S.M.T Dîngeni, regiunea Suceava, comuna Sînandrei, regiunea Timișoara etc. — care nu s-au preocupat de mobilizarea tineretului la cursuri. Organizațiile U.T.M. au datoria să urmărească cum frecventează tinerii cursurile, cum studiază, dacă au calete sau nu și să-i îndrume să se pregătească temeinic, asigurînd astfel o calitate ridicată învățămîntului agricol.

Un rol important în desfășurarea propagandei agricole îl au căminele culturale. În cadrul acestora sînt organizate cercuri agrozootehnice în care se ține un ciclu de conferințe agrozootehnice pentru țărănimea muncitoare. Unele organizații U.T.M. — cum ar fi, de pildă, în comuna Sumal, regiunea Oradea și altele — mobilizează tineretul la cercurile agrozootehnice. Sînt însă organizații U.T.M. care nu manifestă destul interes față de această activitate. Așa se petrec lucrurile în comunele Șelimbăr, regiunea Stalin, Recaș, regiunea Timișoara și altele.

Organizațiile U.T.M. trebuie să mobilizeze tinerii la cercurile agrozootehnice, să le facă cunoscut ora și locul unde se țin, să-i îndrume îndeaproape ca, în acest fel, fiecare tînăr să-și aleagă și să se pregătească într-o anumită ramură de activitate cum ar fi: cultura cerealelor, legumicultura, pomicultura, creșterea animalelor etc., ținînd seama de specificul comunei.

Un alt mijloc prin care căminele culturale desfășoară propaganda agricolă este citirea în colectiv a literaturii agricole. Citirea în colectiv este un mijloc care duce la analiza mai adîncă a metodelor expuse în cărțile respective și la însușirea sfaturilor date de autor. Rezultate frumoase în această activitate au fost obținute la biblioteca din comuna Bucecea, regiunea Suceava. Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute pe agronomi și zootehnicieni în stabilirea tematicii pentru cititul în colectiv și să recomande cititori din rîndul tinerilor învățători, al tinerilor naturaliști, elevi etc. La citirea în colectiv a literaturii agricole, organizațiile U.T.M. să mobilizeze pe toți tinerii țărani muncitori și să-i îndrume pe aceștia să se pregătească și să-și expună prin discuții părerile lor despre învățămintele trase din materialul citit.

Vizitele cu scop agricol constituie de asemenea un mijloc important de îmbogățire a cunoștințelor agrozootehnice. Se pot organiza vizite la stațiunile experimentale, la gospodăriile de stat și gospodăriile colective, la mecanizatorii fruntași și la fermele unde lucrează maeștrii în creșterea animalelor.

Fără să fie enumerate toate temele care pot forma obiectul vizitelor, se poate aminti în cadrul lor cum putem cunoaște calitatea păstrării semințelor și furajelor, modul de executare a silozurilor de nutreț murat, utilajul grajdurilor, evidența și planificarea muncii în gospodăria colectivă, starea semănăturilor și îngrijirea lor, modul de folosire a pășunilor, organizarea aplicării metodelor înaintate etc.

Pe baza experienței sovietice, în ultimii ani s-a trecut, în gospodăriile colective din țara noastră, la înființarea caselor-laborator și a loturilor experimentale în care colectiviștii fac diferite experimentări științifice asupra unor soiuri sau metode noi de lucru.

La casa-laborator de la gospodăria colectivă din Pribești, regiunea Iași, colectiviștii, sub îndrumarea inginerului agronom Pocinog Valeriu de la Institutul agronomic din Iași, au experimentat culturi comparate cu 5 soiuri de porumb cultivat în condițiile locale. S-a dovedit, că pe plan local, soiul alb moldovenesc este mai productiv, dînd un spor de 450 kg. la hectar față de soiul portocaliu.

Organizațiile U.T.M. trebuie să îndrume tineretul să facă experiențe practice care să demonstreze superioritatea aplicării diferitelor metode agrotehnice și zootehnice înaintate, să organizeze consfătuiri și schimburi de experiență. Este de datoria organizațiilor U.T.M. să inițieze și să sprijine consiliile de conducere din gospodăriile colective ca acolo unde nu există, să se creeze case-laborator ori parcele experimentale. În munca de popularizare a metodelor înaintate, organizațiile U.T.M. pot sublinia succesele importante obținute în gospodăriile colective, în întovărășirile agricole. Producțiile agricole ridicate obținute în gospodării colective și întovărășiri dovedesc superioritatea lucrării pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate.

În munca de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice și a metodelor avansate apar o seamă de inițiative bune. De pildă, în scopul de a veni în ajutorul țărănimii muncitoare din regiunea Bacău pentru a putea realiza o producție la hectar de 2000 kg. porumb boabe, 1500 kg. grîu, 1100 kg. floarea-soarelui, organele de partid și de stat, pe lîngă alte măsuri, au inițiat ca, în fiecare joi, să aibă loc la sate „Joia sfatului agrotehnic". Aici țăranii muncitori, întruniți în casa unuia dintre ei, și îndrumați de inginerii și tehnicienii agronomi, de fruntașii recoltelor bogate, învățători etc., discută problemele aplicării minimelor agrotehnice și zootehnice și măsurile ce trebuiesc luate pentru realizarea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea agriculturii. „Joia sfatului agrotehnic" nu înlocuiește însă cursul agrotehnic, acesta desfășurîndu-se în mod normal. În comuna Tg. Trotuș, de pildă, 40 țărani muncitori au discutat despre metodele de sporire a producției la porumb, în comuna Costișa, țăranii muncitori au discutat problemele sporirii producției de cartofi. Organizațiile U.T.M. trebuie să dea o mai mare atenție mobilizării tineretului la „Joia sfatului agrotehnic", să ceară tinerilor ingineri și tehnicieni agronomi să o organizeze regulat, combătînd superficialitatea cu care unii dintre ei organizează această acțiune. În celelalte regiuni unde nu se organizează „Joia sfatului agrotehnic", organizațiile U.T.M. trebuie să studieze necesitatea organizării ei, sprijinind organele agricole în aplicarea acestei însemnate acțiuni.

De o mare însemnătate în desfășurarea propagandei agricole sînt afișele, planșele etc. Anul acesta se tipăresc milioane de afișe și planșe cu caracter agricol.

Organizațiile U.T.M. trebuie să aducă o contribuție serioasă la folosirea rațională a afișelor și planșelor agricole. De pildă, în colțurile roșii și căminele culturale cu ajutorul utemiștilor și tineretului se poate forma pe un perete o rubrică „ce este nou în producția vegetală" iar pe un alt perete, „ce este nou în producția animală", unde să se așeze planșele ce tratează probleme din sectorul de activitate respectiv. Cînd planșele trebuiesc schimbate fiind ceva nou publicat, este bine ca ele să fie puse într-o colecție tot pe probleme, ceea ce va folosi cursanților la cercurile agrozootehnice ca material demonstrativ.

Un rol deosebit de important în propaganda agricolă îl joacă stațiile de radioamplificare din satele patriei noastre. Stația de radioamplificare din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova, își desfășoară activitatea după un plan de muncă special pentru sectorul agricol, unde sînt popularizate experiența și metodele înaintate cît și fruntașii în producție. Este însă nesatisfăcător folosită în acest scop rețeaua de radioficare și radioamplificare, — cum ar fi de pildă la S.M.T. Rădăuți, regiunea Suceava etc. Organizațiile U.T.M. trebuie să propună responsabililor acestor stații să popularizeze experiența și rezultatele obținute de tinerii țărani muncitori și mecanizatori.

O atenție deosebită trebuie să acorde organizațiile U.T.M. aplicării și extinderii metodelor agrotehnice înaintate și de organizare a lucrului

Una din metodele agrotehnice care trebuie să capete anul acesta o extindere deosebit de mare este însămînțatul plantelor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, aplicînd metode de semănat a floarei-soarelui în cuiburi dispuse în pătrat și mai ales a porumbului, cultură importantă pentru economia țării noastre. Aplicînd metoda de semănat a floarei-soarelui în cuiburi dispuse în pătrat, gospodăria colectivă din satul Plopșoru, comuna Daia, regiunea București a obținut o producție de 2.260 kg. la hectar. Organizațiile U.T.M. trebuie să îndrume pe utemiști și tineri ca să convingă familiile și vecinii lor de avantajele aplicării acestei metode și să-i determine să o aplice pe loturile lor de pămînt. Pentru obținerea a cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar și a unei recolte bogate de cartofi este necesar ca asemenea culturi să fie însămînțate pe suprafețe cît mai mari în cuiburi așezate în pătrat.

O altă metodă agrotehnică care aduce sporuri de producție și poate fi aplicată de fiecare țăran muncitor, de fiecare gospodărie de stat și colectivă este polenizarea suplimentară artificială — ce se poate aplica la porumb, floarea soarelui, secară și altele.

De asemenea organizațiile U.T.M. și tineretul trebuie să ia inițiativa ca, în fiecare comună și unitate de producție agricolă, să se folosească pe scară largă ghivece nutritive pentru răsaduri de legume și zarzavaturi, formînd pentru aceasta echipe și brigăzi de tineret. Chemarea tineretului de la G.A.S. Bălteni, regiunea București, care și-a propus să realizeze 850.000 ghivece nutritive trebuie să constituie pentru toate organizațiile U.T.M. de la sate un puternic îndemn în această acțiune.

Organizațiile U.T.M. din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile de stat trebuie să muncească ca fiecare tractorist să cunoască și să lucreze la arat și treierat după metoda graficului orar.

Înainte de ieșirea în campania agricolă de primăvară organizațiile U.T.M. din S.M.T. și G.A.S. trebuie să inițieze și să sprijine inginerii și tehnicienii mecanici în organizarea de consfătuiri în care tractoriștii și batozarii fruntași ce au lucrat după metoda graficului orar să explice din experiența lor și celorlalți mecanizatori.

O atenție deosebită va trebui acordată organizării consfătuirilor de producție în brigăzile de tractoare. Aici vor trebui discutate măsurile pentru realizarea planului și obținerea de economii, lipsurile în organizarea muncii, căile de lichidare a lor, vor trebui stabiliți fruntașii în producție pe care organizațiile U.T.M. să-i popularizeze în foile volante ce apar decadal în S.M.T., prin stațiile de amplificare și radioamplificare cît și prin presa locală și centrală.

★

Peste puțin timp se va putea trece la executarea lucrărilor agricole de primăvară. Organizațiile U.T.M. sătești trebuie să considere ca principala lor sarcină, sprijinirea pregătirii și desfășurării lucrărilor agricole de primăvară la timp și în bune condițiuni. Organizațiile U.T.M. au datoria să desfășoare o largă muncă politică în rîndul tineretului țărănimii muncitoare în vederea convingerii acestuia de a aplica în practică știința și experiența agrotehnică înaintată.

Utemiștii trebuie să fie un exemplu în aplicarea agrotehnicii avansate, luptînd pe toate căile pentru respectarea agrominimului și combătînd cu tărie atitudinea înapoiată față de ce este nou în tehnica agricolă.

O contribuție însemnată trebuie să o aducă organizațiile U.T.M. la organizarea și desfășurarea întrecerii socialiste pentru titlul de „cel mai bun în profesie", cît și pentru „cea mai bună brigadă de tractoriști", antrenînd masa largă a tineretului în întreceri. Este de datoria organizațiilor U.T.M. să cunoască rezultatele bune obținute de fiecare tînăr, să le popularizeze, iar experiența înaintată a acestora să o extindă în producție.

Organizațiile U.T.M. trebuie să organizeze pe scară largă întîlniri ale tineretului cu tehnicienii, inginerii, fruntașii în producția agricolă din S.M.T., G.A.C. și sate, să organizeze consfătuiri cu tinerii fruntași în producție, conferințe și adunări ale tineretului, antrenînd întreaga masă a tineretului la pregătirea profesională în vederea obținerii de rezultate cît mai bune în sporirea producției agricole.

Fiecare utemist și tînăr țăran muncitor, mecanizator, inginer sau tehnician, are sarcina să lupte cu înflăcărare pentru obținerea de recolte bogate, pentru dezvoltarea creșterii animalelor cu convingerea că în acest fel contribuie la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

C. DIRJAN

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

In goana după cantitate...

Pregătirea și desfășurarea adunărilor de dări de seamă și alegeri au însemnat pentru mulți utemiști, pentru multe organizații de bază U.T.M. din raionul Turda regiunea Cluj, un prilej pentru sporirea avîntului în producție al tineretului și în același timp de întărire a muncii de organizație. În întîmpinarea alegerilor organelor conducătoare U.T.M. brigăzile de tineret așa cum sînt de exemplu cele de la Industria Sîrmei Cîmpia Turzii, atelierul central și multe altele și-au intensificat eforturile, au depășit sarcinile de producție dînd în același timp produse de bună calitate.

În munca pentru aplicarea în viață a Proiectului Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii, organizațiile U.T.M., utemiștii de la sate obțin și ei zi de zi succese tot mai însemnate. La gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" din comuna Luncani de pildă utemiștii au muncit efectiv la selecționarea semințelor, la căratul gunoiului de grajd pe cîmp, la amenajarea celor 80 de paturi calde pentru răsadnițe etc.

Asemenea rezultate au obținut și organizațiile de bază U.T.M. din G.A.S. Poiana, G.A.C. Iara, comuna Iara, G.A.C. Boian, comuna Plăiești și altele.

Acolo unde a existat preocupare pentru muncă temeinică de conținut, unde au fost analizate eforturile în muncă ale utemiștilor și tinerilor și lipsurile manifestate care au frînat bunul mers al organizației de bază respective, numai acolo se poate spune că adunările generale de dări de seamă și alegeri au contribuit la întărirea organizației.

Însă multe din adunările generale de dări de seamă și alegeri au fost pregătite superficial. Astfel majoritatea dărilor de seamă din cadrul organizațiilor de bază U.T.M. din sectorul tovarășilor Pop Vasile, Răduț Ion, instructori raionali, au fost întocmite în pripă. Ei nu au îndrumat și ajutat comitetele organizațiilor de bază U.T.M. să pregătească alegerile organelor conducătoare U.T.M. temeinic. Dări de seamă ca cele prezentate în organizațiile U.T.M. Segagea, în organizația de secție trăgătoria de metale de la „Industria Sîrmei" au fost întocmite „în general" devenind simple note informative. În ele nu s-a vorbit mai nimic despre frămîntările utemiștilor, despre realizările și lipsurile acestora în producție, în munca de organizație, despre munca de educație a tineretului etc.

De pildă, darea de seamă a organizației de bază U.T.M. Deleni a fost alcătuită dintr-o „amplă" introducere; a amintit apoi în treacăt că utemiștii au participat în campania de toamnă și alte cîteva asemenea generalități.

Prin faptul că multe dări de seamă au fost slab întocmite fără un bogat conținut, că mulți utemiști au venit nepregătiți, în multe organizații de bază discuțiile au avut un nivel scăzut, au fost lipsite de spirit critic și autocritic, iar la unele din ele, discuțiile au lipsit cu desăvîrșire cum s-a întîmplat de exemplu în organizația de bază Segagea.

La aceste adunări s-au prezentat utemiștilor proiecte de hotărîri generale care nu pot contribui cu nimic la întărirea organizațiilor de bază U.T.M.

La adunarea de alegeri din Segagea printre alte hotărîri generale figurează și asemenea puncte: „planurile de muncă să se întocmească regulat, adunări generale U.T.M. să se țină odată pe lună, comitetul raional U.T.M. să vină să înmîneze carnetele U.T.M. celor confirmați". Nici o vorbă de hotărîri care să oglindească care va fi contribuția utemiștilor din Segagea la îndeplinirea sarcinilor ce le revin în campania de primăvară, la acțiunile de folos obștesc cît și în rezolvarea altor probleme care au menirea de a face educație comunistă tineretului, cum ar fi învățămîntul politic, munca cultural artistică, șezători, munca cu cartea etc.

Despre multe adunări de dări de seamă și alegeri care s-au desfășurat pînă în prezent în raionul Turda nu se poate spune că au dus la îmbogățirea conținutului muncii organizațiilor de bază U.T.M.

Ele n-au discutat despre antrenarea tuturor utemiștilor și tinerilor la rezolvarea sarcinilor mari pe care partidul le-a pus în fața Uniunii Tineretului Muncitor în mărirea producției agricole la hectar, mărirea șeptelului de animale, asigurarea bazei furajere, mărirea suprafețelor cultivate cu legume și zarzavaturi ș.a.m.d.

Unde a dus superficialitatea pregătirii multor adunări de dări de seamă și alegeri din raionul Turda, nivelul critic și autocritic scăzut al acestora, se poate vedea și din încălcările Statutului Uniunii Tineretului Muncitor cît și a Instrucțiunilor C.C. al U.T.M. privitoare la alegerea organelor conducătoare U.T.M.

La întocmirea dărilor de seamă nu întotdeauna s-a dus o muncă colectivă. Unele din ele fiind întocmite numai de secretarul organizației de bază U.T.M. cum s-a întîmplat de exemplu la organizația de secție laboratorul central de la „Industria Sîrmei".

La S.M.T. Cîmpia Turzii din comoditate tovarășul Maier Petru a hotărît ca de la sine putere să țină alegerile organizațiilor de grupă într-o adunare generală fără vot secret după ce deja noul comitet al organizației de bază U.T.M. a fost ales. Aceasta pentru că ar fi fost mult mai „greu" ca în fiecare grupă să se țină o adunare, să fie prezentată darea de seamă.

Asemenea lipsă de răspundere în munca de alegeri nu are numai tov. Maier Petru. În organizațiile U.T.M. ale comitetului raional U.T.M. de pildă în organizația de bază U.T.M. din satul Grigorești, comuna Luncani, alegerea noului comitet U.T.M. s-a făcut fără buletine de vot. O abatere grosolană de la Instrucțiunile C.C. al U.T.M. a săvîrșit și tovarășul Răduț Ioan, instructor raional pentru comuna Poiana. El a propus adunării generale ca comitetul organizației de bază să fie compus din patru persoane, iar mai tîrziu cînd și-a dat seama de greșeală a declarat ales un utemist, care obținuse doar 4 voturi.

Nu este mai puțin greșită și atitudinea tovarășului Bondor Ion, tot instructor raional, de falsificarea rezultatului alegerii organelor conducătoare U.T.M. în organizația de bază U.T.M. din satul Vîlcele, unde a declarat ales în comitet pe tovarășul Moldovan Cornel, în ciuda faptului că a întrunit 6 voturi pentru și 11 contra.

În raza Comitetului raional U.T.M. Turda există și alte genuri de abateri. Tovarășul Pop Vasile de exemplu a nesocotit Instrucțiunile C.C. al U.T.M. care indică cine poate fi ales în comitetul organizației de bază U.T.M. În una din organizațiile de bază din sectorul său a consimțit să fie ales în comitet un neutemist; ba mai mult, să fie primit în U.T.M. în aceeași adunare.

Nu este unica greșeală a tovarășului Pop. El n-a avut o atitudine tovărășească față de unele lipsuri ale tovarășului Biro Adalbert — membru al biroului raional.

Tovarășul Biro Adalbert s-a deplasat pe teren — lucru ce i se întîmplă rar — să ajute și să controleze cum se desfășoară munca în campania de alegeri. Cu această ocazie s-a gîndit că e bine să conducă și el o adunare generală de dare de seamă și alegeri și în felul acesta să-l ajute în munca pe tovarășul Pop. A trecut la aplicarea în viață a gîndului său la organizația de bază din G.A.C. Șutu. Datorită faptului că adunarea a fost nepregătită au fost prezenți doar o minoritate a membrilor U.T.M. — adunarea fiind deci nestatutară. Deși cunoștea toate acestea el a ținut totuși adunarea de alegeri. Tovarășul Pop care a fost de față nu a combătut această încălcare.

După cum se vede în multe organizații de bază au existat dări de seamă, proiecte de hotărîri slab pregătite, în multe adunări nu au avut loc discuții, conținutul educativ al multora din ele a avut un nivel foarte scăzut. Pe deasupra au mai existat o serie de încălcări ale Statutului și ale Instrucțiunilor C.C. al U.T.M. cu privire la adunările de dări de seamă și alegeri. Cum a calificat aceste fapte biroul comitetului raional U.T.M. Turda, ce poziție a luat față de ele? În primul rînd biroul comitetului raional U.T.M. manifestă o condamnabilă nepăsare față de conținutul adunărilor generale de dări de seamă și alegeri. El nu a instruit temeinic delegații care conduc alegerile în așa fel ca aceștia să desfășoare o muncă politică susținută cu membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., să-i ajute să înțeleagă că alegerea organelor conducătoare U.T.M. nu este nici pe departe o măsură tehnico-administrativă, ci un prilej de ridicare continuă a activității organizațiilor U.T.M. în toate domeniile de activitate. Nu a existat un control permanent și eficace pe teren pentru a vedea felul în care sarcinile sînt duse la îndeplinire. Acestea se datoresc și faptului că unii membri ai biroului ca Apahideanu Ioan — prim secretar, Biro Adalbert șeful secției școli și pionieri foarte greu se hotărăsc să meargă pe teren în comunele mai îndepărtate, unde munca organizațiilor de bază U.T.M. merge mai slab și se cere un ajutor mai substanțial și mai calificat.

Din cele 37 dosare ale adunărilor de alegeri discutate în biroul pînă la data de 10 martie a.c. nici unul n-a fost analizat cu toată seriozitatea deși unele adunări meritau să fie infirmate.

În ședința biroului comitetului raional de confirmare a alegerilor toți răsfoiau buletinele de vot, procesele verbale de numărătoare voturilor, lucruri de altfel juste, dar nici unul din ei nu s-a gîndit, nici măcar tov. Meleg activist al comitetului regional Cluj care răspunde de alegeri în acest raion, să analizeze conținutul muncii organizațiilor de bază U.T.M. în care s-au ținut alegeri. Încălcările prevederilor Statutului U.T.M. cît și ale Instrucțiunilor C.C. al U.T.M. sînt o consecință a faptului că în cadrul biroului raional nu se desfășoară o muncă colectivă, nu există o înțelegere unanimă în îndeplinirea sarcinilor. Altfel nu se explică de ce ședințele cu activul sînt pregătite numai de primul secretar, de ce nu se generalizează experiența pozitivă în munca unor tovarăși ca Ghedeon Ion secretar cu propaganda și agitația care în problema alegerilor a obținut realizări frumoase în satele unde s-a deplasat pe teren, de ce sarcinile care de fapt trebuie rezolvate de întreg biroul sînt acaparate numai de primul secretar iar ceilalți membri sînt lăsați să muncească la voia întîmplării.

E necesar ca biroul comitetului raional U.T.M. Turda și în special tovarășii Apahideanu Ioan și Biro Adalbert să aibă o atitudine mai justă față de critica de jos, să ia în considerație ajutorul pe care pot să-l primească de la ceilalți activiști ai comitetului raional. Este timpul ca biroul raional U.T.M. Turda să simtă din plin răspunderea ce o poartă pentru desfășurarea în cît mai bune condițiuni a adunărilor de dări de seamă și alegeri, să dea un ajutor mai competent și operativ delegaților care conduc asemenea adunări.

Una din preocupările principale ale biroului comitetului raional trebuie să fie creșterea și perfecționarea continuă a cadrelor sale, sădind în inimile lor dragostea și răspunderea pentru munca pe care o au activiștii Uniunii Tineretului Muncitor.

Paralel cu aceasta, biroul comitetului raional trebuie să-i controleze pe activiști asupra felului cum își duc la îndeplinire sarcinile și să-i tragă la răspundere atunci cînd nu le îndeplinesc conștiincios.

E timpul să se înceteze goana după cantitate în desfășurarea adunărilor de dări de seamă și alegeri și cu toată seriozitatea să se dea atenție în primul rînd muncii de conținut, de îmbunătățire continuă în toate domeniile de activitate a comitetului raional și a organizațiilor de bază U.T.M.

Lipsurile manifestate în activitatea comitetului raional U.T.M. Turda se datoresc și insuficientului ajutor și control al comitetului regional U.T.M. Cluj, dat comitetelor raionale. De aici rezultă necesitatea ca biroul comitetului regional Cluj să se apropie mai mult de munca comitetelor raionale U.T.M., să le controleze mai atent, să le dea un ajutor mai eficace.

Sub conducerea comitetului raional de partid, comitetul raional U.T.M. Turda să-și analizeze munca sa, cauzele lipsurilor, să stabilească măsurile necesare pentru lichidarea lor și să ridice munca sa la înălțimea încrederii pe care partidul i-a acordat-o.

C. BUCUR
Ș. IZSAK

Pentru viață

Medicului Mitroi nu-i ardea să se plimbe. Promisese soției să se repeadă p'nă la spital și să se întoarcă acasă cît mai devreme. Plănuia să-și petreacă această după amiază de duminică în familie; să asculte muzică la radio și să se joace cu micuța Mihaela, fetița lui.

Dar iată că era tîrziu, afară se întunecase, stelele luceau în tăria albastră a cerului. Limbile ceasornicului arătau orele 21. Medicul Mitroi pleca abia acum de la spital.

„Ei drăcie, gîndi el, nici astăzi nu m-am ținut de cuvînt".

Și zori pasul să ajungă mai repede acasă.

Abia dădu colțul pe lîngă policlinica din vecinătatea spitalului cînd se auzi strigat de o voce subțire de femeie:

— Tovarășe doctor... tovarășe Mitroi... un caz urgent...

Stătu cîteva clipe locului apoi se întoarse pe același drum.

În curtea spitalului, cîteva surori purtau pe brațe o femeie grav bolnavă. O transportară imediat în sala de operație.

Mitroi începu să-și scoată paltonul, haina și îmbrăcă halatul alb imaculat, cu acele mișcări iuți și firești cu care s-a obișnuit în anii de cînd își profesează meseria. A consultat-o — femeia era gravidă și avea o complicație primejdioasă. Respirația ei se auzea tot mai rar, tot mai rar, fața îi era galbenă ca lămîia, iar ochii tulburi, înspăimîntați de durere. Doar cîteva ore dacă mai întîrzia, se stingea viața unei femei tinere, viața unui om...

Operația începu. Tot timpul Mitroi lucră tăcut, vorbi rar, cu fraze scurte, numai atunci cînd cerea ajutorul doctorului Stoenescu sau cînd îi trebuia o pensetă, tifon... Întotdeauna cînd are o operație grea lucrează cu atenție încordată. Nu-i supărat. E adevărat, e în concediu, concediu pe care el nu și-l poate imagina la un chirurg. Și așa, zilnic îl vezi în spital. Sînt multe cazuri urgente, apoi mai e și director al spitalului. Trebuie să se îngrijească și de treburile gospodărești.

Pentru fiecare lucru, cît de mărunt, își găsește vreme, iar cînd e vorba de viața oamenilor, cu o răbdare de neînchipuit stă din zorii zilei pînă seara în sala de operație fără să mănînce, fără să fumeze.

A stat într-o zi și a operat de dimineață pînă cînd soarele a scăpătat spre asfințit. Cînd a terminat toate operațiile, ochii îi erau încercănați, obrajii trași de oboseală și încordare. Pe sală îl întîmpină o femeie.

— Vă aștept de cîteva ore, vreau să mă consultați și pe mine.

Fără ezitare a consultat-o cu atenție și i-a făcut recomandarea pentru tratament. După ce plecă, o soră îndrăzni să-i spună doctorului Mitroi:

— Tovarășe doctor, de ce n-ați amînat-o? De azi dimineață stați nemîncat.

— Crezi că de plăcere a venit?

Și sora plecă fruntea rușinată.

...Timpul trecea. În aproape o oră operația a fost gata. Chipul bolnavei s-a înseninat treptat, treptat, ca cerul după o furtună năprasnică. Obrajii îi erau mai vii, începuse să-și revină, să vorbească, începuse să trăiască din nou. Pe fișa de operație, în dreptul numelui de Seceleanu Elena doctorul trecu starea sănătății și apoi stătu de veghe lîngă ea cîteva ore. Femeia era salvată de la moarte.

Cînd trecuse de miezul nopții se îndreptă spre casă, frînt de oboseală, dar tot așa de bucuros ca și în clipele cînd pornise spre casă să ajungă mai devreme, să-și vadă soția, fetița. Era bucuros în primul rînd că a salvat un om de la moarte.

Pășește spre casă și se bucură la gîndul că soția îl așteaptă cu masa întinsă. S-a obișnuit și ea astfel în cei cîțiva ani de cînd s-au căsătorit. Îl înțelege, muncește din dragoste pentru viața oamenilor, din pasiune pentru meserie. El a îndrăgit această meserie din fragedă copilărie. De cîte ori nu l-a luat de urechi sora lui mai mare, cînd avea 6—7 ani și cînd îi opera toate păpușile, cu lama? A urmat școala primară, apoi liceul. Pasiunea lui pentru anatomie, pentru medicină creștea. Cînd a venit vremea facultății s-a înscris la medicină în București. Era unul din cei mai buni studenți ai anului. În anul trei a început să facă practică în spitalele Bucureștiului. El a fost repartizat la spitalul de urgență. Doctorii spitalului au văzut pasiunea lui pentru chirurgie, dorința de a cunoaște cît mai multe lucruri noi. Spre sfîrșitul anului, chirurgul de serviciu îi zise:

— Astăzi ți-a venit rîndul. Operezi o apendicită și te secondez eu. Ce zici?

În anul 1948 el a fost primul student din seria sa care a făcut o operație. A terminat facultatea și a fost repartizat aci, în stepa dobrogeană, apoi la Cernavodă, pe malul Dunării, să vegheze la sănătatea oamenilor muncii.

Exista și înainte vreme spital în Cernavodă, cu un singur medic. In anul 1948 s-a înființat și secția de chirurgie și treptat, treptat, numărul medicilor care lucrează în acest spital a crescut pînă la treisprezece. Munca de director al spitalului a fost încredințată acestui tînăr voinic la trup, cu părul castaniu și privirea mereu zîmbitoare — utemistului Mitroi Mircea — medic chirurg.

...Soția ațipise. Ca prin vis auzi pași lîngă ușă. Tresări.

— Deschide, eu sînt!

Nu l-a întrebat de ce a întîrziat. A înțeles totul dintr-o privire. „Supărări" din astea sînt dese. Îl scoală noaptea, îl strigă de pe stradă cînd se plimbă în zilele de sărbătoare, îl scoate din cinematograf în timpul rulării filmului, îl cheamă de la manifestațiile sportive.

Dar niciodată nu refuză. Își roagă soția să-l ierte și aleargă spre spital. Și toate acestea pentru viață, pentru viața oamenilor.

În timp ce își scotea paltonul începu să povestească despre cele întîmplate. Soția se apropie de el, își lipi fruntea de pieptul lui și-l întrebă:

— Trăiește?

— Da, trăiește!

B. CONSTANTIN

Tinerii cooperatori în întrecere

Colectivul cooperativei „Vasile Roaită" din Tîrgoviște a pornit întrecerea socialistă în anul 1955 cu obiectivul de a îndeplini planul la toți indicii și la toate sortimentele. Mulți dintre muncitorii de aci sînt tineri; de aceea, organizația de bază U.T.M. desfășoară o activitate intensă în sprijinul producției.

La secția de țesătorie, datorită faptului că muncitoarele și-au însușit metode noi de muncă, nu mai există nici o țesătoare care să lucreze la o singură mașină; fiecare lucrează la 2 sau la 4 războaie. Țesătoarele din cooperativa noastră nu se mulțumesc niciodată cu ceea ce au realizat: dacă în luna ianuarie numai două tovarășe au lucrat la cîte 4 războaie, în luna februarie numărul lor a crescut la 12; nouă dintre acestea sînt utemiste.

Utemiștii Ion Rotilă și Maria Mantu, secretari ai organizațiilor de bază U.T.M. nu numai că sînt exemplu în muncă, dar nu se mulțumesc să-și realizeze sarcinile de plan care le revin ci se străduiesc să ridice la nivelul lor și pe ceilalți tineri. În acest scop, ei lămuresc în discuțiile cu aceștia, o seamă de probleme legate de producție și le dau să citească broșuri. Mulți dintre tineri au devenit astfel fruntași în producție. Printre ei se numără Jeni Dumitrescu, Gheorghe Gheorghiu, Ion Gănescu, Constantin Stănescu, Gavril Siliștеanu și alții.

Diverse secții ale cooperativei au fost de curînd înzestrate cu mașini noi. La secția de țesătorie, de pildă, au fost puse în funcțiune numai în cursul lunii februarie 6 războaie mecanice, o mașină de țevuit, o mașină de bobinat și un urzitor mecanic, iar atelierul mecanic a fost dotat cu un aparat electric de sudat și cu un polizor acționat cu motor.

Corespondent
ION NECULA

Pe fundul mării

Ați auzit cu siguranță de munca și viața celor ce lucrează pe fundul apelor, despre acești îndrăzneți și încercați „muncitori ai mărilor". Nu e ușor să aduci la lumina zilei vasele naufragiate, să scoți din cala acestora mii de tone de mărfuri, să instalezi diferite conducte pe fundul apelor, să pui temeliile unui nou debarcader... Pretutindeni în locurile însemnate pe hartă cu pete sau linii albastre — mări, rîuri, lacuri, canale — se află domeniul de activitate al scafandrilor. Pe fundul apelor ei îndeplinesc funcții de zidari, lăcătuși, sudori autogeni, instalatori, turnători de beton, săpători, cercetători etc. Pentru toate acestea, scafandrului i se cere curaj, adevărat curaj marinăresc. Poate tocmai de aceea Caulea Ion își iubește cu pasiune meseria de scafandru.

...Într-o dimineață de toamnă marinarii care se găseau în larg recepționau cu atenție vestea: „Furtuna în creștere... Vizibilitatea redusă la maximum. Cerul acoperit. Vînt de forță 8 spre 9, bate în rafale dinspre sud-est". După vreo două ceasuri și mai bine, cînd furtuna începu să se întețească văzînd cu ochii, la o stație radio de pe coastă sosi radiograma: „S.O.S. Ne scufundăm la coordonatele Fi 40^{0} 30' 20" și Lamda 29^{0} 30' 24"... S.O.S.".

Un convoi de vase pescărești ce înainta spre nord fu prins de furtună undeva prin apropierea coastei. Valurile înalte cît casele îngreuiau drumul. La unul din pescadoarele ce se afla la sfîrșitul convoiului cîrma se bloca. Cînd vasul făcu un rondou în tribord, un val rătăcit ce venea cu forță, sparse geamurile de la compartimentul mașinii. Ușa din tribord se deschise. Apa mării năvăli ca dintr-o pompă uriașă în inima vasului, umplîndu-l cît ai bate din palme. Aplecat pe o parte, vaporul cobora încetul, cu încetul, spre fundul mării. Echipajul fu salvat de celelalte vase ale convoiului.

Echipa de scafandri primi sarcina să meargă spre locul indicat în radiogramă. Oamenii își pregătiră barca, costumele grele de cauciuc, aparatele telefonice, sonda și porniră spre larg. Furtuna trecuse. Soarele era cocoțat în vîrful catargelor la ora cînd remorcherul ce avea la pupă barca scafandrilor ajunsese la punctul indicat.

Un marinar ce se urcase la postul cel mai înalt din catarg, observa cu binoclul fiecare porțiune de pe apă. Undeva spre tribord văzu un corp alb, lunguieț. Era o bucată din catargul vasului naufragiat.

— Atențiune, corp plutitor în tribord!

Barca cu scafandrii se îndrepta spre locul arătat. Marinarul din prora remorcherului măsura adîncimea.

Două zeci și patru de metri — comunică el scafandrilor.

Începu echiparea. Caulea îmbrăcă costumul de scafandru. Un tovarăș îl legă la mijloc cu o parîmă puternică, numită călăuză, puse greutățile pe umeri, îi fixă și casca de aramă. Apoi, pompa cu trei cilindri se puse în mișcare. Corpul scafandrului dispăru încet sub apă.

— Totul e în regulă — se auzi vocea lui Caulea prin telefon.

Pe locul unde dispăru scafandrul la suprafața mării apărură mii de balonașe de aer.

După vreo 25 de minute în capsulele receptoare se auzi din nou vibrînd vocea cunoscută a maistrului scafandru. „Am ajuns la fundul apei. Încep căutarea".

Scafandrul pășea rar pe nisip, lăsînd urme ca de uriaș. Prin fața lui se perindau fel de fel de imagini. Bancurile de pești argintii ce treceau nestingheriți prin față, ici-colo grămezi de scoici răsucite în spirală, înfrumusețau aceste adîncuri neumblate.

După cîțiva zeci de metri parcurși, în fața lui Caulea apăru o namilă uriașă, de culoare verzuie. O privi cu atenție. Se afla lîngă epava căutată. Anunță la suprafață: „am descoperit pescadorul. E îngropat cu totul în nisip. Sînt lîngă el!".

Două ceasuri de cercetare prin interiorul vasului de pescuit, ce stătea țintuit în mormanul acela de nisip — și scafandrul se ridică la suprafață.

Cei din remorcher în frunte cu comandantul, veniseră lîngă scafandru nerăbdători să afle vești despre epavă. Se stabili apoi, planul de ridicare a pescadorului la suprafață.

N-au trecut multe zile de atunci și pe locul acela indicat printr-o geamandură de forma unei mingi de gumă, au fost aduse din port fel de fel de aparate de pompare, drăgi mecanice cu sorburi uriașe ce urmau să ajute scoaterea la suprafață a pescadorului descoperit de scafandrul Caulea Ion.

În ciuda oboselii scafandrul lucra însă fără întrerupere. El indica celor de la suprafață locul unde trebuiau să acționeze sorburile. Din cînd în cînd pe locul acela unde lucrau pompele nu se mai zărea decît o fîșie groasă de nămol provenită din descompunerea nisipului. Acolo sub apă, maistrul Caulea dirija întreaga acțiune. Se ridica la suprafață, se odihnea și cobora din nou. Pompele și agregatele mînuite de cei de la suprafață lucrau fără întrerupere din zori și pînă-n noapte.

Într-o dimineață Caulea duse cu el pe fundul mării un furtun de sprițuit. Se tîra pe burtă asemenea pușcașului ce folosește cu dibăcie pe cîmpul de luptă fiecare metru de teren. Își făcea drum spre epavă, tăind cu ajutorul presiunii nisipul întărit. După zeci de minute de muncă încordată, ajunsese lîngă corpul epavei. O pipăia cu mîna. Simțea o bucurie fără de margini. Obținuse prima victorie. Dar munca nu se opri aci. Erau multe de făcut. Săpa din greu nisipul împietrit și se tîra asemenea unei cîrtițe ce înaintează de-a lungul unui răzor. În plin avînt, se pomeni deodată, fără să-și dea seama într-o groapă adîncă și întunecoasă. Nu vedea nimic în jurul lui. Părea că se află într-o peșteră submarină. După cîteva minute de gîndire Caulea își veni în fire. Înțelese misterul. Sorbul pompei săpase o groapă de cîțiva metri adîncime. Caulea nu o zărise. Își înfipse atunci degetele puternic în nisip și izbuti să iasă la nivelul fundului mării. Continuă apoi la săpatul tunelului pe sub pîntecele navei. Aici începu lupta cea mai grea. Numai o mică nebăgare de seamă și tunelul putea să se surpe. La suprafață, pe remorcher, tovarășii lui așteptau vești din adîncul mării. Caulea nu vorbise de mai bine de o oră. După ce sfredeli tunelul de sub epavă pe unde urma să treacă cablul metalic, maistrul ieși la suprafață. Sorbea cu poftă aerul de mare. Mai avea un singur șut pînă la victoria finală. Macaralele grele mișcau cu greutate corpul epavei, împietrit pe fundul mării. Oamenii își făceau fel de fel de păreri. Oare va pluti vaporul? se întrebau unii. Caulea intrase din nou în apă. De data aceasta cerceta cu atenție fiecare tablă din bordaj. După ce se încredință că totul este nevătămat anunță plin de bucurie celor de la suprafață.

— E teafăr peste tot.

Pompele se puseră în mișcare. Macaralele trăgeau din răsputeri. Vasul se ridică greoi spre suprafață.

După o jumătate de ceas, la suprafața apei tulburi se ivi un munte uriaș de nisip încărcat cu fel de fel de scoici. Ajuns la suprafață, pescadorul, golit în întregime de apă, se clătină ușor pe crestele ondulate ale mării, apoi începu să plutească remorcat spre port. Scafandrul Caulea Ion și tovarășii săi — după o muncă de 21 de zile — își îndepliniseră misiunea.

VIOREL LUPU

O nouă sală la Muzeul de Istorie a Partidului

Marți dimineața, Muzeul de Istorie a Partidului a deschis o sală consacrată influenței primei revoluții ruse asupra mișcării muncitorești din Romînia. Sala cuprinde numeroase reproduceri de documente, fotografii, materiale care ilustrează avîntul revoluționar al mișcării muncitorești din țara noastră ca urmare a revoluției ruse din 1905—1907.

In cadrul expoziției este prezentat articolul: „Pentru revoluția rusă", publicat în ziarul „Romînia muncitoare" din ianuarie 1906, în care se subliniază că revoluția rusă trebuie să găsească în proletariatul de pretutindeni un sprijin moral și chiar material.

Un alt document expus este articolul intitulat „Patru ani de activitate socialistă", semnat de I. C. Frimu în „Romînia Muncitoare" din ianuarie 1909, în care autorul arată că mișcarea muncitorească din țara noastră s-a dezvoltat sub influența revoluției ruse.

Sala „Influența revoluției ruse din 1905-1907 asupra mișcării muncitorești din țara noastră" este deschisă zilnic — în afară de luni — între orele 9,30—14 și 15,30—20, iar duminica între orele 9—19 în str. Biserica Amzei nr. 5—7, telefon 5.76.48.

Vizitarea sălii în grupuri trebuie anunțată cu o zi înainte. (Agerpres).

—o—

Așa-i cerul patriei noastre

Ca de obicei au venit mai întîi fetele. De fapt la clăcile de tors lînă sau fuioare, fetele sînt totul. Băieții vin numai așa... ca să le țină de urît. E adevărat însă că fără ei claca n-ar mai fi clacă și nici fetele n-ar avea spor la lucru. Gazda, mătușa Ilinca, cunoaște bine acest „obicei al satului". De aceea a avut grijă să invite și băieți la claca de tors lînă. Fetele au avut grijă să șoptească fiecare, în taină la urechea gazdei, care anume băiat să fie invitat. Știu ele ce știu... Vorba aceea: toți îmi sînt prieteni, dar numai unul este alesul inimii. Mătușa Ilinca a rînduit ca totul să fie bine. Cele vreo 12 fete torceau de zor în așteptarea invitaților.

Băieții însă n-au întîrziat prea mult. Iată-i acum, veseli, gălăgioși și care mai de care mai buni de glume. La clăci de obicei, în timp ce fetele zoresc și se întrec să umple cît mai multe fuse, băieții se țin de tot felul de ghidușii, cîntă, discută sau povestesc și timpul sboară pe nesimțite...

Dacă cineva ar întreba pe tinerii care au fost în seara aceea în casa mătușii Ilinca din comuna Bătrîni — raionul Teleajen, nici unul n-ar putea răspunde precis, cum și din ce a început discuția. Unii susțin c-ar fi început de la un cîntec despre patrie pe care l-a cîntat bătrînul cimpoier. Alții dimpotrivă susțin că discuția ar fi început de la o întrebare a unui tînăr: „de ce unor asemenea șezători, li se mai spune prin satele de munte, clăci, cînd de fapt prin clacă, se înțelegea în trecut, zilele de lucru pe care era obligat să le facă țăranul, moșierului, pe degeaba?!" Precis nu știe nimeni cum de a început discuția, la care s-au prins și fetele și băieții, gazda și chiar bătrînul cimpoier.

Ce este patria? Ce înseamnă patrie? De ce ne iubim patria? De ce trebuie să luptăm pentru înflorirea ei? De ce să ne pregătim s-o apărăm, dacă va fi nevoie, chiar cu prețul vieții noastre?

Întrebările acestea i-au frămîntat pe tineri. Fiecare căuta să-și spună părerea, să răspundă acestor întrebări, să explice cît mai pe larg, ce anume înțelege el prin patrie, de ce trebuie s-o iubească, să muncească pentru înflorirea ei, s-o apere. Fetele au terminat caierele de tors și iau și ele parte activă la discuție. Bătrînul a lăsat cimpoiul la o parte, iar gazda, mătușa Ilinca, este numai ochi și urechi.

Unul dintre tineri spuse că patria înseamnă țara noastră cu toate bogățiile ei. Altul îl completă:

— Patria nu-i numai atît. Despre ea se poate vorbi mult. Noi ne-am născut și am crescut aici în satul Bătrîni. Aici am văzut pentru prima dată soarele răsărind undeva de după munte. Aici gunguritul nostru de copii s-a amestecat cu murmurul pîrîului Bătrînica. Aici am auzit cum de pe munți, zefirul aducea sunetul jalnic al fluierului și buciumului.

Și fiecare tînăr își deapănă în minte tristele amintiri ale trecutului.

— Eram copii pe atunci — intră în vorbă și Negoiță Dumitru care nu spusese încă nimic — dar simțeam și noi cum sărăcia ne rodea. Am văzut însă ziua cînd părinții noștri au rupt lanțurile robiei și au devenit stăpîni pe pămînturile lor. Am crescut odată cu satul. Acum sîntem flăcăi. Satul este altul. Gospodăria agricolă colectivă ne-a adus trai bun în case. Ne mîndrim cu căminul nostru cultural, ne bucurăm de zilele însorite ale tinereții. Dar nouă nu ne este drag numai satul nostru. Îmi aduc aminte anul trecut cînd am fost la concursul echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale. Ne-au bucurat mult succesele noastre, dar ne-au bucurat și succesele celorlalte formații artistice de amatori din raionul nostru, din regiunea noastră, din întreaga țară. Ne mîndrim cînd ascultăm la radio despre realizările celorlalți oameni ai muncii din patria noastră și spunem: „Sînt și ale noastre". Vedem în ele cum patria înflorește. Deci eu cred, că prin patrie înțelegem țara și poporul nostru, viața noastră nouă, și tot ceea ce ne este scump și drag.

Cîntaseră de mult cocoșii. Trecuse de miezul nopții. Satul era cufundat în întuneric. Dar la ferestrele căsuței mătușei Ilinca, lumina mai lucea încă. Discuția se terminase. Moșul și-a umflat din nou cimpoiul și tinerii au încins o sîrbă de mama focului, încît și casa parcă se zdruncina din temelii. Cînd cocoșii prinseră să cînte de a 3-a oară, vestind zorile, tinerii au mulțumit gazdei și s-au îndreptat spre casele lor. În uliță, fetele prinseră a îngîna melodia „Înflorește, țara mea..." Cerul era limpede cum e cristalul. De pe munte se ivise luna care abia își făcea loc printre brazi.

— Ce noapte frumoasă, cerul parcă-i țintuit în stele, spuse un tînăr mai mult pentru sine.

Un altul îi răspunse:

— Așa-i cerul patriei noastre.

Corespondent
GHEORGHE DUȚU

Cu aparatul fotografic pe glob

Despre ceea ce Dulles nu vorbește niciodată...

Miniștrii occidentali, și dintre ei în primul rînd mister Dulles, nu prididesc a lăuda modul de viață al lumii în care domnește capitalul. Dar în cuvîntările lor guvernanții occidentali omit — și desigur nu întîmplător — să pomenească despre unele fapte deosebit de grăitoare. De pildă, ei nu vorbesc despre crunta exploatare a muncitorilor și țăranilor, despre îngrozitoarele condiții de viață și de lucru pe care aceștia trebuie să le îndure.

Aparatul fotografic a surprins două imagini semnificative din lumea pe care o laudă atît de mult mister Dulles. În prima fotografie pot fi văzuți niște țărani din Ceylon. Oamenii aceștia istoviți de zăduful insuportabil și sleiți de munca peste puteri string recolta de orez. Ei muncesc ca și în urmă cu zeci de ani. Recolta săracă — în loc să potolească foamea acestor oameni — încape în mare parte în miinile stăpînilor de latifundii. De ce au parte totuși țăranii ceylonezi? Ei au parte numai de mizerie și suferințe.

A doua fotografie a fost luată la mina Pyrmont de lîngă Sidney, în Australia. Minerul pe care-l vedeți tras cu fringhia la suprafață a simțit pentru a doua oară trecînd pe lîngă el suflul morții. În minele australiene măsurile de protecție a muncii sînt ca și inexistente. Patronii vor să scoată beneficii cît mai mari. Ei nu se gîndesc la viețile oamenilor. Lor le-a căzut victimă și acest miner, îngropat de două ori sub straturile de cărbune și salvat cu mare greutate. Oare a treia oară va mai putea el să se salveze?

Despre aceste fapte grăitoare nici politicienii burghezi și nici presa lor nu suflă nici un cuvînt. Oamenii simpli au învățat însă să cunoască chipul adevărat al lumii în care capitalul este atotputernic.

Dezbaterile din Camera Comunelor

LONDRA 15 (Agerpres). — În seara zilei de 14 martie au continuat dezbaterile din Camera Comunelor asupra rezoluției laburiste prezentată la 7 martie. În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe al Angliei.

După dezbateri s-a trecut la votarea rezoluției laburiste care a fost respinsă cu 298 de voturi contra 268. Rezoluția cerea guvernului englez să înceapă tratative imediate cu guvernele Uniunii Sovietice și Statelor Unite pentru a organiza o întîlnire între șefii guvernelor acestor state „în vederea slăbirii încordării internaționale și pregătirii dezarmării efective prin intermediul O.N.U.". Această rezoluție trebuie privită în strînsă legătură cu divergențele existente în rîndurile partidului laburist, care s-au agravat în ultimul timp ca urmare a nemulțumirii crescînde manifestată de membrii partidului laburist față de politica conducerii de dreapta a partidului. După cum se știe, liderii laburiști din grupul lui Attlee sprijină cursa înarmărilor dusă de guvernul Churchill și îndeosebi hotărîrea guvernului de a se fabrica în Anglia bomba cu hidrogen. Căutînd să lichideze sciziunea din rîndurile partidului și ținînd seama de faptul că poporul englez cere tot mai hotărît rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor litigioase internaționale, conducerea de dreapta a partidului laburist a hotărît să adopte o nouă tactică: ea a supus dezbaterilor parlamentare rezoluția în cauză.

În cadrul acestor dezbateri, Churchill a propus în numele guvernului un amendament la această rezoluție, amendament prin care respinge de fapt propunerea liderilor laburiști. Acest amendament, după ce glorifică guvernul „pentru eforturile reușite" pe care acesta le-ar fi intreprins „în scopul de a micșora încordarea internațională", arată că „tratativele la un nivel înalt cu Uniunea Sovietică trebuie să fie amînate pînă după ratificarea acordurilor de la Londra și Paris de către toate statele interesate". Or, este știut că după ratificare asemenea tratative nu vor mai fi cu putință.

După respingerea rezoluției laburiste s-a trecut la votarea amendamentului propus de conservatori care a fost adoptat cu 299 de voturi contra 266.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Ședința Comitetului Internațional de pregătire a Festivalului

La Varșovia a avut loc prima ședință a Comitetului internațional de pregătire a celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Participanții la ședință au relevat faptul că în multe țări din Europa, America, Asia și Africa se fac pregătiri intense în vederea Festivalului.

La Varșovia funcționează un birou al Comitetului internațional de pregătire din care fac parte reprezentanți ai organizațiilor de tineret din numeroase țări, printre care din Uniunea Sovietică, țările de democrație populară, Anglia, Franța, Italia, precum și din țările Asiei și Africii.

Pregătiri pentru Festival

Pe lîngă C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania a fost constituit Comitetul Național de pregătire a tineretului albanez în vederea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care va avea loc anul acesta la Varșovia între 31 iulie și 14 august.

Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale!

După cum se știe, Uniunea organizațiilor de tineret din Germania occidentală, „Bundesjugendring" a convocat pentru 19 și 20 martie 1955 la Berlin un congres al tineretului german împotriva remilitarizării. Pentru sprijinirea acestui congres s-a constituit la Berlin un comitet format din personalități ale vieții publice și reprezentanți ai tineretului din Germania occidentală și din R.D. Germană.

Comitetul a adresat un apel tineretului german în care se spune printre altele:

„Tocmai acum, în urma ratificării acordurilor de la Paris de către Bundestag, tineretul trebuie să-și ridice glasul împotriva acestor acorduri, împotriva pregătirilor unui război atomic și pentru ținerea de alegeri libere în întreaga Germanie. Tineretul trebuie să adopte o atitudine comună în aceste probleme. Dacă rămînem indiferenți astăzi, mîine va fi prea tîrziu! Dacă nu acționăm astăzi, mîine alții vor acționa împotriva noastră".

In preajma Săptămînii Mondiale a Tineretului

Ca și în anii trecuți, tineretul polonez va participa activ anul acesta la sărbătorirea Săptămînii mondiale a tineretului. In cinstea acestei săptămîni vor avea loc conferințe și discuții consacrate vieții tineretului din diferite țări, numeroase întîlniri cu tinerii străini care învață în Polonia, precum și manifestări artistice organizate în zeci de cluburi ale tineretului.

O încercare de fascizare a vieții politice din Franța

PARIS 15 (Agerpres). — Cercurile politice franceze care caută prin toate mijloacele să asigure stabilitatea guvernului pentru a duce la îndeplinire „sarcina" ratificării acordurilor de la Paris, agită în momentul de față ideea unei „reforme constituționale" care să preîntîmpine răsturnarea guvernului Faure. Agenția France Presse a anunțat că deputatul „republican independent" Paul Reynaud a propus o moțiune prin care cere revizuirea procedurii parlamentare în așa fel încît răsturnarea guvernului de către Adunarea Națională să devină cu neputință. Potrivit propunerii lui Reynaud — care a și fost aprobată de reprezentanții partidelor de dreapta — Adunarea Națională ar urma să fie dizolvată automat dacă ar vota neîncrederea în guvern în interval de doi ani de la constituirea acestuia.

Subliniind caracterul antidemocrat al acestei așa-zise „reforme", ziarul „L'Humanité" subliniază că propunerea lui Reynaud reprezintă o manevră a cercurilor conducătoare franceze care încearcă prin presiuni să mențină la putere guvernele condamnate de opinia publică. „Nu este vorba cîtuși de puțin de propuneri constructive... — scrie „L'Humanité" — ci de o încercare de fascizare a vieții politice".

Ședința guvernului austriac

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit celor transmise de Agenția de presă austriacă, la 15 martie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al Austriei sub președinția cancelarului federal Raab.

Filg, ministrul Afacerilor Externe al Austriei, a vorbit despre tratativele care au avut loc la Moscova la 25 februarie și la 2 martie între ambasadorul Austriei și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Molotov.

Consiliul de Miniștri a hotărît să aducă la cunoștința Comitetului principal al parlamentului, care se va întruni la 16 martie, cuprinsul acestor tratative, precum și poziția guvernului față de această problemă și în legătură cu aceasta de a da publicității o declarație a guvernului federal.

N. A. Bulganin a primit pe ambasadorul Italiei în U.R.S.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 martie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S, a primit pe Mario Di Stefano, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Italiene în U.R.S.S.

O delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. la Varșovia

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La invitația Prezidiului Seimului Republicii Populare Polone, la 15 martie a sosit la Varșovia pentru a participa la lucrările celei de a 6-a sesiuni a Seimului, o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. compusă din: A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. (șeful delegației), A. M. Safronov, M. S. Greciuha, V. F. Kuprevici, V. S. Balakina, M. P. Kaunaite și P. B. Bîkov — deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Pe aerodromul central delegația a fost întîmpinată de Jan Dembowski, mareșal al Seimului, Franciszek Mazur, Iosef Ozga-Michalski, Stanislaw Kulczynski vice mareșali ai Seimului, prim vicepreședinte al Consiliului de miniștri Zenon Nowak, ministrul afacerilor externe, Stanislaw Skreszewski, președintele Consiliului popular (Rada narodowa) al Varșoviei, Jerzy Albrecht și alte personalități oficiale, precum și numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii din capitala poloneză.

Delegația a fost întîmpinată de asemenea de ambasadorul U.R.S.S. în Polonia, N. A. Mihailov și de funcționari superiori ai ambasadei sovietice la Varșovia.

Aerodromul era pavoazat cu drapele de stat ale U.R.S.S. și Republicii Populare Polone.

La aerodrom delegația a fost salutată de Jan Dembowski.

Cuvîntul de răspuns a fost rostit de A. P. Volkov.

Presa elvețiană continuă să comenteze agresiunea fascistă de la Berna

GENEVA 15 (Agerpres). —

O serie de ziare burgheze elvețiene cărora nu li se pot atribui sentimente favorabile față de țările lagărului democratic, se arată totuși destul de jenate de atitudinea autorităților elvețiene sub a căror oblăduire s-a produs agresiunea împotriva Legației R.P.R. la Berna. Ziarul „Le courier romand" care apare la Zurich publică un articol intitulat: „De la impresii la fapte", în care arată cît de ridicolă a fost înscenarea autorităților elvețiene care au adus o armată întreagă de polițiști echipați cu tot felul de arme pentru a scoate abea după 3 zile din legație pe cei cîțiva bandiți. Ziarul conclude că „datorită încetinelii sale... poliția berneză le-a permis să cîștige mai mult timp decît ar fi putut ei spera".

*

GENEVA 15 (Agerpres). —

Ziarul „Voix Ouvrière" se referă la comunicatul oficial al autorităților elvețiene în legătură cu „identitatea" agresorilor și constată din nou că aceste autorități caută în mod deliberat să treacă sub tăcere o serie întreagă de amănunte care ar fi putut demasca legăturile dintre grupul de legionari care au atacat Legația R.P.R. la Berna și serviciile americane de spionaj din Europa occidentală.

Presa democratică elvețiană reproduce o serie de informații publicate de ziarul „Freie Innerschweiz" care dezvăluie noi amănunte asupra rolului serviciilor secrete americane din Germania occidentală în organizarea actului terorist comis la Legația R.P.R. din Berna. Ziarele democratice elvețiene subliniază că din informațiile ziarului „Freie Innerschweiz", relese că bandiții care au atacat Legația romînă colaborau cu așa-numita „organizație Gehlen" condusă de fostul general nazist cu același nume și că serviciile secrete americane din Germania occidentală au luat toate măsurile pentru ca adevărata identitate a asasinilor de la Berna să nu fie dată în vileag.

In Comisiile Consiliului Republicii din Franța

PARIS 15 (Agerpres). —

În după amiaza zilei de 15 martie a avut loc ședința comună a Comisiei pentru afaceri externe și a Comisiei pentru apărare ale Consiliului Republicii în problema acordurilor de la Paris. Cu acest prilej, primul ministru francez Edgar Faure a făcut un expozeu în care a cerut „ratificarea grabnică și definitivă" a acordurilor de la Paris, reluînd vechiul argument al „izolării Franței" în cazul respingerii acestor acorduri.

Comisia pentru afaceri externe și Comisia pentru apărare a Consiliului Republicii urmează să se pronunțe la 16 martie în problema acordurilor de la Paris. Tot la 16 martie se pronunță și Comisia pentru probleme economice a Consiliului Republicii în problema Saar-ului.

Studierea folosirii energiei atomice în agricultura U.R.S.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Institutul de biofizică al Academiei de Științe a U.R.S.S. studiază intens posibilitățile de folosire a energiei atomice în agricultură. Izotopii radioactivi au fost folosiți încă acum cîțiva ani pentru iradierea semințelor de plante agricole. S-a stabilit că iradierea în diferite doze contribuie la ridicarea productivității plantelor și la accelerarea creșterii și dezvoltării lor.

O experiență interesantă a fost efectuată într-unul din sovhozurile regiunii Moscova. În mijlocul unui cîmp a fost instalat un recipient cu cobalt metalic radioactiv care emitea raze gama.

Deși acțiunea lui a fost relativ mică, egală abia cu 1 curie, ea a fost resimțită de plantele cuprinse în zone cu un diametru de 80 m. După 94 zile de iradiere, conținutul de zahăr în rădăcinile sfeclei a sporit în unele zone de două ori, recolta de sfeclă a sporit cu 10—14 la sută, iar hrișca a crescut mai înaltă și s-a copt cu 7—8 zile înainte de termenul obișnuit.

Pe baza experiențelor s-a conchis că radiațiile trebuie să fie slabe, dar iradierea plantelor trebuie să fie prelungită. Vor fi iradiate legume, fructe, semințele unor esențe de copaci care cresc încet, precum și copaci tineri, pentru a li se accelera creșterea.

Nu este exclus ca peste un timp oarecare izotopii radioactivi să fie folosiți pe scară tot mai largă la culturi ca bumbacul, oleaginoasele etc. Energia atomică va fi tot mai mult folosită în agricultură.

Peste 400 de persoane au făcut practică în ultimul timp la Institutul de biofizică unde au studiat activitatea izotopilor radioactivi.

Specialiștii care au terminat lucrările practice, lucrează în prezent în Ucraina, în republicile baltice, Caucaz, Asia Centrală și Orientul Îndepărtat.

72 de ani de la moartea lui Karl Marx

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 martie, cu prilejul împlinirii a 72 de ani de la moartea lui Karl Marx, la cimitirul Highgate din Londra a avut loc ceremonia depunerii de coroane pe mormîntul lui Karl Marx. Au fost depuse coroane din partea Partidului Comunist al Marii Britanii, precum și din partea partidelor comuniste și muncitorești din Uniunea Sovietică, Statele Unite, Romînia, Ungaria, Polonia și Republica Populară Chineză. În numele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, coroana a fost depusă de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia.

Ședința subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 15 (Agerpres). — La 15 martie a avut loc la Lancaster House cea de a 8-a ședință a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. La sfîrșitul ședinței care a durat o oră și trei sferturi s-a publicat un comunicat în care se arată că delegațiile „au continuat discutarea problemelor". Viitoarea ședință va avea loc la 17 martie.

Cultură fizică și sport

Ultima rundă din campionatul de șah al Uniunii Sovietice

Ziua de 14 martie a fost o zi deosebită pentru amatorii de șah din Moscova; s-a desfășurat cea de a 19-a și ultima rundă din cadrul celui de al 22-lea campionat de șah al Uniunii Sovietice. Cine va fi învingătorul marii competiții șahiste? Aceasta era întrebarea care pasiona milioane de amatori ai artei șahului. Scrisori și telegrame din toate colțurile țării, de pe vapoarele de cursă lungă și chiar din Arctica au sosit în această zi pe adresa lui Botvinik, Smîslov, Gheller, Petrosian și Spasski. Admiratorii acestora le urau succes în partidele din ultima rundă.

Înainte de începerea partidelor, sala de spectacole a Casei Centrale de cultură a feroviarilor era arhiplină. Iată că apar pe scenă, îndreptîndu-se către mesele de joc, campionul mondial M. Botvinik, recentul său adversar din campionatul mondial, Vasili Smîslov și ceilalți participanți. Ceasurile de control sînt puse în mișcare și cea de a 19-a rundă, care trebuie să desemneze pe campionul de șah al U.R.S.S. a început. La intrarea Casei Centrale de cultură a feroviarilor s-a adunat o mare mulțime de amatori de șah, care n-au avut fericirea să-și procure biletul de intrare. Ei așteaptă cu răbdare noutăți asupra desfășurării partidelor decisive.

În partida cu Keres, Botvinik a ales o variantă de atac în apărarea franceză, în ciuda riscurilor pe care le prezintă această deschidere. În ultima vreme campionul mondial nu a reușit să justifice avantajele acestui sistem. Si de data aceasta negrul a intrat încă de la început în dezavantaj. După ce a pierdut un pion, Botvinik a comis o altă inexactitate și la mutarea 27-a s-a recunoscut învins.

Partida Taimanov — Smîslov s-a desfășurat pe linii diferite. În primele ore, partida s-a caracterizat printr-o frumoasă luptă pozițională. Apoi, ținînd seama de faptul că Botvinik pierduse, marele maestru Smîslov a evitat complicațiile și după schimbul damelor s-a ajuns la o situație egală. La mutarea 27, cei doi parteneri au căzut de acord asupra remizei. Smîslov a totalizat 12 puncte la fel ca Gheller, dar locul său în clasament va fi decis de partidele Antoșin-Gheller și Lisițîn-Spasski care au fost întrerupte.

Antoșin, cu albele, a jucat activ deschiderea împotriva fruntașului clasamentului, Gheller. După ce a luat inițiativa, Antoșin a început să înainteze cu pionii de pe aripa damei. În locul de centru a urmat o luptă interesantă, în cursul căreia Gheller s-a apărat cu multă precizie. La întrerupere, Antoșin păstrează un ușor avantaj pozițional.

Petrosian a jucat într-un stil strălucit, reușind să cîștige la Scerbakov și să termine neînvins campionatul cu același număr de puncte ca Botvinik. Kahn a cîștigat la Flohr, iar restul partidelor au fost întrerupte.

Incepe campionatul de fotbal la categoria B

Jocurile campionatului categoriei B de fotbal încep duminică în întreaga țară. La această ediție pentru cucerirea dreptului de a juca anul viitor în prima categorie a țării se întrec 40 de echipe împărțite în 3 serii.

Jocurile din București se vor desfășura pe stadionul Giulești după următorul program: 9,15: Știința „N. Bălcescu" București — Metalul Steagul Roșu Orașul Stalin; ora 11: Locomotiva Grivița Roșie — Flacăra Moreni.

De ce armata americană are moralul scăzut

Istoria armatei imperialismului american este un lung șir de cotropiri, masacre și jafuri. Soldații americani s-au făcut cunoscuți lumii prin reprimarea popoarelor din Cuba și Porto Rico, Filipine și China, Coreea și Libia. Oriunde au apărut militarii americani, au lăsat ruine și sînge. În special după cel de-al doilea război mondial, ei și-au sporit faima de gangsteri în uniformă. În Anglia și Germania occidentală, în Japonia și Italia, în toate țările dolarizate, militarii americani sînt o calamitate. La Neapole au debarcat niște marinari americani. Au intrat în biserica Maddona delle Grazia și au plecat de acolo... cu un număr de statuiete. Alți marinari au dat buzna în biroul teatrului San Carlo pe care l-au transformat în... W.C. Într-un oraș vest-german, niște militari americani ca să se „distreze" au pus dinamită sub caldarîmul unei străzi. În Coreea însă, „distracțiile" au devenit mai banditești: orașe și sate au fost trecute prin foc și sabie.

De aceea, pretutindeni în lume, militarul american este socotit drept mercenar înarmat al monopoliștilor din S.U.A., jandarm și oprimator al popoarelor. Nu este deci de mirare că armata americană a devenit urîtă de popoare și, de aceea, lipsită de atracție pentru înșiși tinerii americani cinstiți. Repulsia pe care o stîrnește uniforma militară americană a provocat în ultima vreme o serioasă îngrijorare și neliniște în rîndul cercurilor conducătoare din S. U. A. Căpeteniile Pentagonului (ministerul de război al S. U. A.) sînt de-a dreptul alarmate. Presa de peste ocean, deși cu o jumătate de gură, este nevoită să facă și ea mărturisiri amare. Din toate părțile se aud lamentări despre „moralul scăzut" al armatei americane, despre „lipsa de atracție" a carierei militare în S.U.A., despre tendința a numeroși ofițeri activi de a abandona cariera militară etc., etc., După cum vedem, este vorba nu numai despre moralul scăzut din rîndul trupei, ci și din rîndul corpului ofițeresc american. Aceasta agravează, după cum e și firesc, îngrijorarea șefilor Pentagonului. În același timp, recrutorii dau alarma că forțele armate ale S.U.A. nu se bucură de „dragostea și stima" poporului american, că serviciul militar este privit cu repulsie de către cetățenii americani.

Un deosebit interes prezintă în legătură cu această stare de lucruri, articolul publicat în revista „New York Times Magazine" de către cunoscutul comentator militar american Hanson Baldwin. Insuși titlul articolului este deajuns de semnificativ: „Problema moralului armatei". Baldwin, care s-a specializat de mulți ani în profesiunea ingrată de a ridica osanale huliganilor americani în uniformă, se arată de data aceasta cuprins de o profundă nemulțumire. Expunînd fapte care demonstrează „moralul scăzut al forțelor armate ale S.U.A.", el recunoaște cătrănit: „în ultimul timp moralul soldaților, și mai ales cel al militarilor de carieră, a scăzut la un nivel atît de redus cum n-am mai putut observa în cei 25 de ani de activitate de comentator militar". Precizînd și mai concret lucrurile, el se plînge că a slăbit total disciplina, iar capacitatea și gradul de cultură al multor militari este sub nivelul mediu. Ținînd cont de ce înțeleg cei de teapa lui Baldwin prin „nivelul mediu" cultural, ne putem da seama ușor ce înseamnă „cultura" de *SUB* acest nivel!

Încercînd să analizeze cauza moralului scăzut al soldaților americani, Baldwin caută cu orice preț să separe problema moralului scăzut al armatei S.U.A. de condițiile politice și economice. El aruncă vina pe faptul că poporul american nu ar înțelege „caracterul social și obștesc al serviciului militar", afirmînd că această „neînțelegere" îl împiedică să iubească armata. Dar bineînțeles că această „explicație" nu poate înșela pe nimeni. Este evident că tocmai *înțelegerea* caracterului imperialist al armatei S. U. A. o face odioasă.

Americanii simpli nu vor să-și jertfească viața de dragul profiturilor fabuloase ale miliardarilor. Milioane de oameni cinstiți din S.U.A. înțeleg tot mai bine caracterul mincinos al propagandei oficiale de preamărire a militarismului. Ei refuză să sprijine politica aventurieră dusă de către cercurile agresive, politică contrară intereselor maselor populare. În aceasta constă tîlcul lipsei de „moral ridicat" al armatei americane.

Rezistența antimilitaristă a unor largi pături ale poporului american crește cu atît mai mult astăzi cu cît cercurile guvernante intensifică la maximum isteria războinică. Generalii și amiralii de la Pentagon, acționînd potrivit ordinelor monopoliștilor, pun la cale planuri nebunești de provocări războinice în Europa, în Extremul Orient și în alte regiuni ale lumii. În Pentagon și în marele stat major s-au concentrat cele mai inveterate și mai periculoase elemente războinice din S.U.A. În fruntea acestora se află ațîțători la război ca amiralul Radford — președintele comitetului mixt al șefilor de state majore, amiralul Carney — șeful statului major al forțelor maritime militare și Nathan Twining — șeful statului major al forțelor aeriene militare. Acești generali și amirali războinici desfășoară o deșănțată propagandă agresivă. Nu trece o săptămînă fără ca vreunul dintre ei să nu facă o declarație canibalică războinică. Subiectul lor preferat este chemarea la războiul atomic. Desigur, ei nu constituie un grup izolat în conducerea S.U.A. Mesajele adresate de către președintele Eisenhower Congresului S.U.A. oglindesc intensificarea pregătirilor militariste ale S.U.A. Între altele, Eisenhower a cerut ministerului apărării ca să se pună accentul „pe unitățile militare în care se folosește la maximum tehnica războiului modern" iar efectivul aflat sub arme să fie sporit pînă la 30 iunie 1955 la 3 milioane de oameni, sporind totodată efectivul forțelor militare aeriene la 975 mii de oameni.

Aceste noi măsuri de militarizare a S.U.A. exprimă orientarea războinică a politicii guvernului de la Washington. Potrivit acestei politici, tinerii americani urmează să fie trimiși spre a fi jertfiți pentru interesele Wall-Street-ului, în cadrul provocărilor puse la cale de S.U.A. în strîmtoarea Taivanului, în Indochina, Coreea și în alte regiuni ale lumii.

Era un timp, cînd căpeteniile de la Washington asigurau pe oamenii creduli din S.U.A. cum că în cazul unui nou război, rolul principal va fi îndeplinit de armele tehnice și de cîteva divizii de mercenari străini, după tipul Legiunii străine franceze și că sîngele americanilor nu va curge deloc. Propaganda oficială descria cu lăudăroșenie că războiul va fi cîștigat ușor de către S.U.A. și că americanii vor sta liniștiți acasă. Viața a făcut să se spulbere aceste legende nedibaci ticluite. Astăzi, pînă și generalul Ridgway recunoaște: „Întreaga istorie a artei militare dezminte teoria războiului „imaculat", adică a războiului cîștigat doar cu ajutorul aviației și flotei". Se pare că Ridgway a învățat cîte ceva de pe urma războiului din Coreea. Cu toate că părerea lui Ridgway nu este agreată de celelalte căpetenii militare ale S.U.A., totuși faptele nu pot fi nesocotite total. Actualele tînguieli cu privire la moralul scăzut al militarilor americani, confirmă acest lucru.

În orice caz, cert este că guvernanții americani se forțează din răsputeri să găsească soluții pentru a stimula recrutarea de soldați, de a trezi interesul tineretului american pentru aventuri militare. Ca metodă principală este propusă, bineînțeles, stimularea cu dolari. Dar metoda aceasta este verificată demult ca fiind falimentară. Experiența războiului din Coreea a arătat netemeinicia încercărilor comandamentului american de a compensa lipsa surselor unui moral ridicat în armată prin elaborarea de noi modele de uniforme militare, prin introducerea unor noi semne distinctive ale gradelor militare și chiar prin tot felul de promisiuni mincinoase despre o „viață veselă și fără griji". Faptele au dovedit cu prisosință că atunci cînd au avut de înfruntat o forță bine înarmată și cu moral ridicat, și anume pe ostașii Armatei Populare Coreene și pe voluntarii chinezi, atunci mercenarii americani au suferit o înfrîngere rușinoasă. Agresorilor nu le-a folosit superioritatea pe care o aveau în războiul din Coreea sub raportul tehnicii militare.

Această experiență constituie un avertisment cu atît mai drastic pentru cercurile agresive americane, cu cît într-un viitor război pe care-l pregătesc guvernanții din S.U.A., agresorii n-ar avea în față micul popor coreean, ci uriașul lagăr al păcii și democrației, care prezintă în fața întregii lumi tabloul unei trăinicii și solidități fără precedent în istorie. Atît rezervele umane cît și resursele materiale ale țărilor democrate sînt nelimitate. U.R.S.S. dispune de o armată, forțe aeriene militare și o flotă maritimă militară de prim rang, bine înarmate, gata să îndeplinească orice misiune de luptă. Tehnica sovietică, care și-a spus cuvîntul în sfărîmarea mașinii de război germane, a progresat considerabil în ultimii zece ani.

Superioritatea morală a popoarelor din lagărul socialist constituie un izvor de tărie inegalabilă, lucru ce s-a confirmat din plin în exemplul poporului coreean. Armatele țărilor socialiste apără cuceririle revoluționare ale popoarelor lor. Cauza pe care ele o apără este justă și din această pricină sînt invincibile.

În fața acestei situații, este lesne de înțeles de ce soldații americani, ca și de altfel cei din armatele celorlalte state burgheze, n-au nici o poftă să servească drept unelte ale monopoliștilor din S.U.A. în dezlănțuirea unui nou război. Tot mai mulți oameni simpli din S.U.A. își dau seama de orientarea agresivă actuală a politicii externe americane, de cursa furibundă a înarmărilor, de caracterul nebunesc al planurilor maniacilor atomici de la Washington.

Toate acestea arată că încercările ce se fac în prezent în S.U.A. de a remedia situația moralului scăzut al trupelor americane, nu au în nici un caz sorți de izbîndă. Armatei americane, care este o unealtă a monopolurilor imperialiste, îi sînt total străine idealurile înalte. Soldații ei nu cred în justețea misiunii lor. Tocmai aceasta este cauza principală pentru care armata americană, ca și celelalte armate ale statelor capitaliste, care slujesc unor interese de jaf și cotropire, nu pot avea și nu vor avea nici odată moralul ridicat.

MIRCEA MOROȘAN

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rusalka; Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Fata fără zestre; **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Liceenii; **Tineretului:** Libelula; **Armatei (Sala din B-dul Magheru):** De partea cealaltă; **Armatei (Sala din Calea 13 Septembrie):** Jucătorii de cărți și Căsătoria; **Muncitoresc C.F.R.:** Intrigă și iubire (ora 19); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul.

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Al. Popov, 1 Mai: Un vals vienez; **Republica, Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Flacăra:** Stiletul; **I. C. Frimu:** Scăpat din ghiarele demonului; **M. Gorki, T. Vladimirescu:** Din Argentina în Mexico; **Tineretului:** Brigada Kotovski; **Timpuri Noi:** Vînătorii veseli. Meciul de fotbal Austria—R. P. Ungară Feriți copiii de gripă. **Pionieria nr. 9; Lumina; 8 Martie:** Iepurașii cei isteți; **Victoria:** Expresul de Nürnberg; **V. Roaită:** Septembriștii; **Gh. Doja:** Epava din largul mării; **Unirea:** Invingătorii; **Cultural:** Nicolas Nikleby; **C. David:** Stele vesele; **Al. Sahia:** Aventurile vasului Bogatîr; **Aurel Vlaicu:** Comedianții; **Munca, Olga Bancic:** Scanderbeg; **Arta:** Dama cu camelii; **Popular:** Roma orele 11; **M. Eminescu:** Mascarada; **Miorița:** Prieteni credincioși; **Moșilor, Donca Simo:** Cafeneaua de pe bulevard; **23 August:** Ne-am întîlnit undeva; **Ilie Pintilie:** Jucătorul de rezervă; **8 Mai:** Marile speranțe; **Volga:** Intr-un port îndepărtat; **Libertății:** Școala curajului; **N. Bălcescu:** Bănuțul; **Gh. Coșbuc:** Nunta n-a avut loc; **Rahova:** Fără acoperiș. Umor pe sfori.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".